V A T R A

=====================

FOAIE ROMANEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Ian.-Martie 1972 XXII,1 78 FREIBURG-Germania

N°.121 Erbprinzenstr.17

ŞANSELE LEGIUNII

E uimitor cum viguroasa creaţie a Căpitanului s'a putut destrăma cu atâta uşurinţă. Distanţa dintre luminoasa jertfă dela Majadahonda şi adulterul din Paris, dintre sfinţenia lui Moţa şi pişicherlâcurile lui Sima măsoară tot abisul în care s'a tot coborît dela asasinarea lui Codreanu. Căpitanul ştia că e pândit, dar conspiraţia internaţională care l-a ucis, şi'n care Sima a avut rol de iudă, nu i-a dat răgaz să-şi desăvârşească opera; disciplina, introdusă de el pentru potenţarea acţiunii, a servit astfel de minune aventurierului pentru lichidarea ierarhiei - şi a Legiunii însăşi. Călare pe cimitirul Gărzii, şi cu "prestigiul" sporit prin spurcarea căminului unui frate, Sima mai crede azi că poate să dea omenirii lecţii de moralitate şi civism. Iar adversarii declaraţi, lipsiţi de vâna unui Totu, Vasile Cristescu, ori Cantacuzino, cari ar fi dat cu ismănarul de pământ, se ilustrează şi ei prin denunţuri, milogeli şi alte mişelii, făcând pe şefii în fel de fel de "asociaţii" şi "foruri", una mai fictivă decât alta, în timp ce marea masă îşi vede liniştit de treburi, aşteptând cuminte apropierea pensiei. Svâcniri de reacţiuni mai ţâşnesc, dar raritatea lor nu face decât să confirme zicala cu floarea singuratică.

Tabloul de mai sus, oricât de descurajant, privit dintr'o perspectivă istorică nu poate duce la disperare. Căpitanul a înfiinţat Mişcarea într'un moment de necesitate. Era un remediu al lipsurilor acelei vremi. Dealungul istoriei noastre s'au găsit mai mereu oameni cari au acţionat conform nevoilor timpului lor. Când fanariotismul ameninţa cu sufocarea sufletului românesc, s'a ridicat Vladimirescul în fruntea pandurilor. Când cuţitul a ajuns la os în Transilvania, au răbufnit cetele lui Horia. Când Mihai s'a simţit paralizat de trădarea lui Bathory, sau de alianţa turco-moldavo-polonă, a mers în fruntea căciularilor la Şelimber - şi până la Hotin. Şi aşa mai departe, ca să ne limităm la istoria relativ mai nouă. Ce-au voit toţi aceştia? Binele ţării! Ce-a vrut Corneliu Codreanu? Binele ţării! Pe toţi îi leagă un singur fir, indiferent de felul de organizare, de uniforme, etc. Toţi au luptat contra "păgânilor", a "liftelor spurcate" ce le jinduiau "moşia", întruchipate cândva în turci, tătari, maghiari, poloni, etc, iar mai apoi, prin aşa zisul comunism, în evrei şi'n ruşi. Există o linie a intereselor vitale româneşti şi fondul de românism al fiecăruia e judecat după gradul de apropiere de această linie. "Legionar" e numai numele modern al "românului prin excelenţă". Dacă "legionar" este egal cu "bun român", în linie mare pot fi consideraţi legionari toţi cei ce-au luptat şi luptă pentru apărarea şi înălţarea Neamului, toţi înaintaşii ce s'au apropiat şi chiar identificat cu această linie, care cuprinde, ca predecesori - mai apropiaţi în timp - ai Căpitanului, un Nicolae Bălcescu, un Mihai Eminescu, un Cuza Vodă, Aurel Popovici, Paulescu, Vasile Pârvan, etc. In această concepţie pe Ceauşescu însuşi, dacă cele scrise de "Glasul patriei" ar fi adevărate, şi nu sfruntate minciuni, dacă adică n'ar fi groparul Neamului ci ar fi făcut din ţara şi din neamul nostru ceva "ca soarele"(cum pretinde zisa publicaţie), n'am ezita o clipă să-l considerăm... "legionar".

Spre deosebire de luptătorii ce l-au precedat, Corneliu Codreanu a imaginat lucrul şi'n adâncime, tinzând la răsădirea virtuţilor prin care s'a distins neamul românesc. Nici munca, nici onoarea, nici educaţia, nu le-a inventat Căpitanul; dar ele sunt etern valabile şi el le-a pus ca temelie, impunându-le drept "legi" celor ce vor să fie legionari. Fiind etern valabile, acestea nu's legate de o generaţie; ele sunt - şi rămân - legate, cât va dura "veacul", de orice român care se vrea "întreg", ba chiar de orice om întreg. Nici nu consacră pe veci pe cineva, ci numai în măsura în care le respectă. In Legiune nu există, aşadar, "drepturi câştigate"; oricâte uniforme ar îmbrăca cineva, orice trecut ar avea, oricâtă precizie ar pune în manifestarea "riturilor", el rămâne legionar numai atâta vreme cât comportarea sa e în armonie cu preceptele legionare, adică cu interesele vitale româneşti. Şi încă ceva: dacă orice legionar adevărat e, obligatoriu, un bun

român,nu toţi bunii români sunt neapărat şi încadraţi; aceştia din urmă pot chiar întrece,la marile răscruci,pe mulţi din cei cu "drepturi câştigate".Intre un haidamac ca Sima,care n'a luptat niciodată decât prin.. delegaţi,iar la momentul decisiv,care l-a prins în pat cu nevasta camaradului şi binefăcătorului său,făcea armistiţiu cu sugrumătorii Naţiunii,- şi un Ion Mihalache,veteran a două războaie juste,mort în închisoare pentru dârzenia lui anticomunistă,care este "legionarul"? Intre executanţii criminalului ordin de încrucişare a braţelor,şi zecile de mii de intelectuali,ţărani,muncitori din toate partidele,cari au preferat o moarte oribilă decât să devină cozi de topor ale Anei Pauker(ca "legionarii" lui Sima),care este "legionarul"? Intre secătura,mai mult sau mai puţin culturală dar "încadrată",care-şi denunţă voluntar camaradul,de grup şi de exil,- şi cei ce,în ţară,s'au sinucis spre a nu fi siliţi cu chinuri să nenorocească,la "mărturisiri",un om,care este "legionarul"? Şi este legionar levantinul ce cată,prin orice mişelie,"dreptatea" subalternului din gaşcă,- ori omul, înscris sau nu în Legiune,care preferă să-şi piardă prieteni vechi decât să scuipe pe ceeace crede el că e drept?...

De altfel numele însuşi de "mişcare" îi hotărăşte soarta: nu-i vorba de o castă închisă,sedentară,neaerisită,ci de un zumzet permanent în jurul unui sâmbure vital: cu cât cineva e mai aproape de acest "miez",cu atât e mai legionar. Gradul de "legionărie" al cuiva e în funcţie numai de trăirea lui legionară,în tot ce ea implică: ca virtuţi lăuntrice,şi exteriorizare în slujba Neamului.Legiunea,ca să rămână vie,e obligată să aibă ferestrele larg deschise,aerisirea e pentru ea condiţie de viaţă.Şi tocmai aici îi vedem noi şansele.Poate cineva să-şi trâmbiţeze câte merite în Mişcare,câte grade ori decoraţii vrea,totul e vorbă de clacă dacă respectivul e detracat,denunţător,trândav,excroc,om de casă, absent la svârcolirea din ţară; dimpotrivă,dacă cineva trăeşte,în manifestările vieţii lui,integritatea sufletului românesc,e legionar,de fapt,chiar fără să se fi înscris,fără să fi plătit vreo cotizaţie,fără să fi îmbrăcat vreo uniformă: e legionar... fără să ştie.Evident că înmănunchierea acestor valori produce o forţă formidabilă,a cărei eficienţă e condiţionată însă de canalizarea ei printr'o conducere pe potrivă,adică la înălţimea ei.

In această perspectivă,şansele Legiunii sunt inepuizabile.Fiecare generaţie îşi are "cocoşii" ei,Neamul nu va fi nicicând lipsit de luceferi călăuzitori. Deşeuri se vor găsi oricând,dar vor rămâne la locul rezervat lor de firea lucrurilor,când la cârmă vor fi oameni de cremene,nu saltimbanci.

Radu Cornăţeanu

<u>MĂRŢIŞOR</u> de I.Pillat

Priveşti de pe poteca ce urcă'n deal la noi
Din sbor întâia barză cum cade pe zăvoi.

Vezi trenul care intră încet de tot în gară
Şi omul care sapă şi plugul care ară.

A nins cu nea de floare pe prunii din livezi
Şi munţii dela Rucăr cu iarna lor îi vezi.

Auzi pe sub podgorii un câine care latră.
Te simţi legat de toate - nu poţi urni o piatră.

Aceste lucruri simple,ce veşnice îţi sunt!
Ce sfântă bucurie descoperi în pământ!

Ce limpede te cheamă un cuc: odată,două -
De fiecare dată ţi-e inima mai nouă.

De fiecare dată mai trainic te uneşti
Cu farmecul acestor privelişti câmpeneşti.

In gară,iată,trenul a început să mişte.
Toţi pomii ninşi,pe dealuri îi flutură batiste.

Gâlgâitor,din iarbă un şipot s'a trezit.
In tine şi prin ramuri e cerul limpezit.

Ce râsete,ce chiot pe drumurile viei -
Pe unde-au mers părinţii îţi duci şi tu copiii.

O nouă viaţă astăzi de viaţa veche legi,
Dau muguri pretutindeni din veştedele crengi.

Cu apa ei lumina ţi-a botezat câmpia.
Ce pace e pe omul în alb ce sapă via,

Pe barza ce se duce pe Argeş tot în sus,
Pe-adâncul rost al vieţii la care te-ai supus.

ꕥ Un cititor ne trimite nişte extrase din presă,ca să ne arate "cum se scrie în exil"(de parcă noi n'am şti): "Lingusirile lor faţă de Ceauşescu întrece orice imaginaţie"; "Au fost găsite asfixiaţi patru copii"; "lăsate singure acasă, copiii au găsit o cutie cu chibrituri"; etc.

Că "Bire" scrie ca mai sus,treacă-meargă: e o publicaţie minoritară.Să vedem deci cum scriu "românii".Găsim astfel,în "Orientările" dlui Papanace,că "au fost improvizaţi ca conducători elemente neverificate"; că "s'a împlinit 150 de ani"; că "temerile de o sciziune sufletească.. nu s'a produs"; că "primejdia comunismului sovietic au determinat necesitatea"; mai e vorba de "uneltirile lui Sima şi a clicei sale",dar noi nu credem că în această agramatie să aibă Sima vreo vină. Cazul e cu atât mai trist cu cât,spre deosebire de kir Théo,care e grec,dl Papanace e şi rrromân,şi are şi norocul de a avea ca secretar pe asul cultural al întregului exil...

Şi,fiindcă venì vorba de Sima: cum stăm cu "Ţara şi Exilul"? De-acolo aflăm de "lumea bună şi de treabă dela noi,cari s'au înstrainat de afacerile publice şi au lăsat conducerea ţării pe mâna neisprăviţilor şi a aventurierilor"(aluzie la vremea când crăişorul reuşise s'ajungă vice-primministru?); mai aflăm de un "agitator a politicei"; de "un prea plin sufletesc care împing pe oameni"; de "salturi care nu-i face nicio onoare"; de "umiliţi ajunşi care devin răi faţă de lumea din care s'a ridicat"; că "Tiranii îşi recrutează uneltele chiar din mijlocul acelor pe care i-a lovit"; că "Pe această bază s'a recrutat în România elementele partidelor".Mai constată Sima că "a fi român e mult mai important decât multe popoare": cine a înţeles ceva,să ridice degetul... Să fi fost el,în adevăr, profesor de română? sau focul luptei nu-i mai dă răgazul controlului...

De la "comandanţi" s'a nărăvit şi dl Raţiu,în al cărui buletin londonez,FRP, vedem că "au fost oprite apariţia unor cărţi"; că "majoritatea acestor furturi s'au produs.."; că "alt mijloc de delapidare sunt plusurile"; că "avem mai multe victime ale comunismului,care au fost întemniţaţi şi torturaţi"; etc.

Şi-atunci,ce să cerem unui refugiat nou,ca dl Cârjă? Din a sa "Acţiunea Românească" aflăm deci că "concepţia de bază nu poate să fie decât unul"; că "consilierilor li se vor trimite materialul necesar"; că "este în interesul oricărei persoane imigrate să cunoască anumite probleme care i se pun din primul moment al descinderii lui în USA"; mai este vorba de "căpcăunul sovietic sau chinez sau amândouă"; de "amintiri istorice a Romei eterne"; şi un model de frază: "Primim şi publicăm material cu caracter informativ sau de doctrină românească pe care Comitetul de Redacţie apreciază că serveşte interesului naţional": aţi înţeles ceva? Noroc că,vorba lui Sima,gramatica e inutilă în lupta de eliberare...

ꕥ Aflăm din "Credinţa" că,vorbind la televiziunea canadiană,P.S.Victorin "a răspuns la întrebările ce i s'au pus în legătură cu situaţia Bisericii Ortodoxe Române".Cine ştie ce-or fi plâns ascultătorii,auzind,dintr'o gură aşa de autorizată,trista situaţie a bisericii din România...

ꕥ Scrie un oarecare Vandoros,în "Glasul"minciunii,că,la Expoziţia internaţională dela Wellington,România a prezentat blănuri,haine de piele,încălţăminte, produse de marochinărie,băuturi,conserve de legume,carne şi peşte: adică,într'un cuvânt,tot ce lipseşte în România... "Cunoscuta ospitalitate românească s'a manifestat şi cu acest prilej din plin -scrie dsa; vizitatorilor pavilionului li s'au servit băuturi româneşti: ţuică,vin murfatlar şi cotnar".Păcat că n'au putut participa acolo şi cele douăzeci de milioane de români: ca să vadă şi ei cum mai arată cotnarul "lor"...

ꕥ "Noi,când am greşit ceva,am rectificat cinstit",afirmă Horia Sima în"Ţara şi Exilul"lui; dacă pân'acum n'a "rectificat" nimic în legătură cu "dosarul ruşinii",e pentrucă,probabil,pentru el destrăbălarea cu nevasta camaradului nu e nicio "greşală": ba,poate,chiar dimpotrivă...

ꕥ Constată tovarăşul Alexe,în "Credinţa" din Detroit,că "nu totdeauna tirajul unei cărţi îi determină şi valoarea".Cu această dreaptă constatare trebue că a venit d-sa din ţară,unde,în adevăr,cărţile li se bagă oamenilor pe gât; dar, făcându-ne-o cunoscută într'o publicaţie din lumea liberă,ba încă şi bisericească, nu putea d-sa s'o spună mai pe şleau?...

"Doi băieţi viteji: Moţa şi Marin", în "Neamul Românesc" (Bucureşti, 19 Ianuarie 1937): "Luptând pentru credinţa lor creştină şi pentru cinstea poporului lor, pentru ce este etern, scump şi curat în latinitatea nebolşevizată, doi tineri Români, doi băieţi viteji, Moţa şi Marin, au căzut înaintea Madridului apărat de Roşii. Când, în zilele din urmă, îndepărtam ştirile de o monotonie desăvârşită, în ciuda măcelului zilnic, cu privire la ce se petrece, în miez de iarnă, acolo, în nenorocita Spanie, nu ne gândeam că între aceia care şi-au dat viaţa luptând pentru cauza cea bună erau şi aceşti doi fii ai ţării noastre. Prinşi de un entusiasm, care se cere condus şi nu înăbuşit, pentrucă altfel rămâne celălalt entusiasm, contra căruia Statul nu poate lucra în deajuns şi mai ales singur, încălziţi de o ideie căreia i se închinaseră întregi, ei şi-au zis că e preferabil, decât să facă în România însăşi o agitaţie care nu-i aduce totdeauna bine, să meargă acolo unde nu sunt discursuri şi demonstraţii de stradă, ci omul stă în fiecare clipă în faţa morţii pentru ce crede el că e sfânt şi mare. Şi au căzut. Cine ştie ce va ieşi din cumplita furtună care s'a abătut asupra depărtatului pământ latin, unde se varsă sânge din toate rănile unui nobil neam! Dar dacă vreodată vom vedea Spania cum a fost, cum trebue să fie, se va putea spune la noi, cu înduioşată mândrie, că pentru aceasta au curs câteva picături din sângele scump al tineretului nostru".

Nicolae Iorga

MAI BUNĂ de Doina Oşteanu

Nu-mi doresc nume scris cu lauri
Nici vreun amor cu ochii'n lună,
Sunt doar legată de-un vis tainic:
Să fiu mai bună. Tot mai bună.

Nu ştiu măcar cum sun'argintul,
Podoaba mea-i doar în mărgele;
Doar a ierta fără de ură
E grija gândurilor mele.

Aş vrea s'admir talente, genii,
Făr'egoism, doar cu plăcere;
Să seamăn flori, zâmbete calde,
S'ajut când cred că mi se cere.

Mă simt legată de-o dorinţă
Ce'n inimă prin minte-mi sună;
Să-i dau o formă pură, caldă:
Să iert. S'ajut. Să fiu mai bună.

\+ La Roma s'a stins în toamnă, la 67 ani, Franco Trandafilo, ziarist, născut la Caserta, fost corespondent în România. Ştia româneşte, a scris o lucrare asupra Basarabiei. Intre 1944-1950 a stat închis la Lubianka. Despre un Crăciun petrecut între zidurile teribilei închisori din Moscova a publicat un articol în "Vatra" din Decembrie 1952. Dl Horia Roman a scris în "Bulletin européen", Noembrie 1971, un mişcător articol "En souvenir de Franco Trandafilo".

\+ La Paris a decedat în Noémbrie, în urma unei operaţii, Mitică Georgescu, constănţean, frate cu "decemvirul". Apucase să-şi revadă, puţin înainte, ţara.

\+ La Roma s'a stins, la aproape 90 de ani, Eugeniu Tisserant, decanul Colegiului cardinalilor. Călătorise în România, era prieten al Românilor. A ajutat pe refugiaţii sosiţi la Roma, francezi şi români, după război.

\+ La Bucureşti s'a stins în Ianuarie, la peste 90 de ani, după mulţi ani de temniţă, arhitectul I.D. Enescu, naţionalist de totdeauna.

\+ La 28 Ianuarie a murit la Roma, şi a fost înmormântată la 31 Ianuarie, Ninetta Groppi, născută la Boscic (Constanţa). Avea 47 ani. In casa şi cu ajutorul acestei inimoase dobrogence au ieşit, ani dearândul, multe numere din "Vatra".

\+ La Bucureşti a murit prof. Ion Petrovici, fost ministru al Invăţământului în guvernele Averescu, Goga şi Antonescu. Făcuse mulţi ani de puşcărie.

\+ La 3 Februarie s'a stins la Santiago (Chile), în urma unui "infarctus", ieşanul Constantin Vicol, fost lector la Universitatea din Bologna.

\+ Duminică 13 Februarie a decedat la "câmpul românesc" din Montreal (Canada), în urma unui atac de inimă, pe când se afla la skiat, Dragomir Streinu, lăsând în urmă soţia şi două fete. Avea 58 de ani. A fost înmormântat la 16 Februarie, cu participarea multor camarazi, slujind pr.dr. Petre Popescu.

\+ La 30 Noembrie a murit, în ţară, gen. Ilie Creţulescu, fost preşedinte al Comitetului Român de Repatriere, adorator al trădării dela 23 August şi activ colaborator la "Glasul" minciunii. Se zice că s'a prăpădit de inimă rea, din cauza totalului faliment al acţiunii de "repatriere". Căci, dacă s'a mai dus câte cineva în ţară ca să lingă blidele, de rămas acolo n'a rămas cam nimeni...

+ La 6 Februarie s'a stins la Alibunar,în Banatul înstreinat,Ştefan Jianu. La înmormântarea vrednicului român,vechi cititor al"Vetrei",au slujit 6 preoţi.

+ La Cenad,în Crişana înstreinată,a murit preotul Luţai.

&& Pr.D.Em.Popa a vorbit la serbarea Unirii Principatelor dela Köln,spunând printre altele: înăbuşirea revoluţiei dela '48 în principatele dunărene Muntenia şi Moldova nu însemna şi înăbuşirea idealului naţional.. Şi atunci,ca şi acum, lumea liberă a Occidentului era ţinta către care se îndreptau paşii celor ce nu înţelegeau în niciun chip să renunţe la luptă.. Şi atunci,ca şi acum,neamul românesc era pus la mare încercare,expus voinţei şi interesului altor neamuri,în deosebi rânjetului barbar al neamului muscălesc,aşezat ca un blestem în coasta noastră de răsărit.. Fiind însă robii unei sfinte misiuni şi încrezători în steaua gintei lor,desţăraţii "paşoptişti" umăr lângă umăr,inimă lângă inimă,smulg istoriei drepturile neamului lor,ajungând ca pe dealul Mitropoliei din Bucureşti să pună piatră de temelie Statului modern român.. La 24 Ianuarie 1859 Milcovul a fost secat dintr'o sorbire,albia lui a dispărut ca frontieră între două ţări cu aceeaşi limbă,cu aceeaşi credinţă,acelaşi sânge.Cuza Vodă înlătura pe veci bariera Focşanilor...

Frate desţărat,acum,ca şi atunci,întregul neam românesc e pus la mare încercare şi chin; şi alte neamuri creştine gem sub lespedea grea a iadului prăvălită peste ele de nepăsarea lumii libere.Strigătele de ajutor,gemetele dintre zidurile reci ale lagărelor de exterminare nu mai pot fi auzite de urechea acestei părţi de creştinătate,căreia blestemaţii dela Yalta i-au hărăzit să fie în afara zonei de foc şi pucioasă.Acest Apus,astăzi mut şi surd,nu poate fi trezit din somnolenta-i letargie decât de sinistrul huruit al tancurilor sovietice,când vor defila pe coasta Atlanticului.Antenele sale au ruginit,iar strigătele ce vin din lumea celor fără de cuvânt nu pot fi prinse decât de antena sufletului tău,pentru că numai tu,frate desţărat,ai calitatea şi putinţa să te pui pe aceeaşi lungime de undă.Bătălia declanşată e îngrozitoare,căci e pornită împotriva lui Dumnezeu,iar patria geme sub semnul închinătorilor lui Belzebut; scoaterea ţării din ghiarele ce-i sfâşie inima nu poate veni decât din partea Lui,cu nestrămutata ta voinţă şi dragoste de a o salva.Cere şi ţi se va da,bate şi ţi se va deschide, ne îndeamnă învăţătura Bisericii,iar un proverb românesc spune că Dumnezeu îţi dă,dar în traistă nu-ţi bagă.Dumnezeu te-a înzestrat cu pricepere,ţi-a dat inimă de Român,te-a înzestrat cu suflet plin de dragoste,în care poţi topi tot granitul ce-ţi stă în cale.Tăvălugului istoriei,numai tu te poţi împotrivi.. Războaiele nu se câştigă de către milioanele de robi,nici de cei ce cad prizonieri,nici de cei neîncrezători,nici de cei ce ezită,nici de cei ce se tem,nici de cei ce dezertează - şi,cu mult mai vârtos,nici de cei ce fac pact cu inamicul,ci de cei ce cred nelimitat,de cei ce se contopesc cu duhul strămoşilor,de cei ce păstrează în inimă,pururea vie,icoana Patriei...

&& "Glasul"minciunii nu mai pridideşte să ne arate viaţa de basm dintr'o ţară - în care oamenii au ajuns,totuşi,să-şi ia lumea'n cap,părăsind neveste,mame,copii.. Raiul ar fi nimica toată în comparaţie cu paradisul lui Ceauşescu,şi atunci nu se mai înţelege de ce miluitul Moscovei mai cere,ca ultim semn vizibil al degradării ţării,admiterea României printre naţiunile sub-desvoltate: adică alături de satrapiile antropofagilor!

De curând presa a povestit cazul unei mame nenorocite,Elena Lăzărescu,care numai cu o dibace echilibristică de paşapoarte şi-a putut aduce copiii în lumea liberă.Mult toval trebue că i s'a lipit lui Ceauşescu de obraz,când cu ucenicia, de nu mai poate roşi în faţa unor asemenea neomenii!

&& Gazeta egipteană "El Ahram" arată,într'un text reprodus -cu indignare- de "Terre retrouvée",că "toate popoarele repetă cifra de 6 milioane de morţi evrei, dar ele îşi uită propriile victime.. Japonezii,au instalat şi ei lagăre de concentrare,în care s'au petrecut aceleaşi lucruri ca în Occident; dar,acolo,victimele nu erau evrei: şi totul a fost uitat".

&& In lucrarea sa "Les grévistes de la guerre",Jean Toulat arată că dela 1945 au avut loc peste 300 de conflicte armate,dintre care 55 adevărate războaie, care au făcut vreo 7 milioane de morţi.Cine să fi fost de vină? Căci "fasciştii" fuseseră,parcă,distruşi în ultimul mare război... ("Rivarol")

&& "La Résistance Albanaise" arată că "organizaţia panalbaneză "Vatra" şi-a ţinut la Boston/USA adunarea anuală",alegând preşedinte pe un Grigore Chiriac.Se mai îndoia cineva că "vatra" n'ar fi cuvânt curat dacic?

&& Programul slujbelor de Paşti la Freiburg: In zilele de Luni,Marţi şi Miercuri,3-5 Aprilie,denii la Peterhofkapelle(Peterstr.1),la ora 7 seara; Joi şi Vineri,6-7 Aprilie,la aceeaşi oră,denii în biserica din cimitirul vechi(Karlstrasse); slujba Invierii,în aceeaşi biserică,Sâmbătă seara la ora 10.După care, va urma o "agapă".Cei ce pot veni,sunt foarte bine veniţi.

&& Primim şi publicăm cu plăcere următoarea înştiinţare-apel: Cu convingerea fermă,că Vă oferim o mare bucurie şi posibilitatea vie de reîmprospătare a trecutului D-Voastră de simţire şi luptă românească,Vă aducem la cunoştinţă,că un mănunchiu de legionari au reimprimat - din materialul documentar care le stă la îndemână - un disc care cuprinde Cuvântul rostit de Căpitan la zece ani dela înfiinţarea Mişcării Legionare şi câteva cântece legionare.

Credem că acest contact cu suflul Căpitanului va fi de folos sufletesc pentru tot Românul care suferă,speră şi crede în ÎNVIEREA NEAMULUI ROMANESC!

De aceea,Vă rugăm să prezentaţi această realizare românească şi prietenilor D-Voastră,sau să ne daţi numele şi adresa lor!

Fără îndoială că bănuiţi cât de costisitoare s'a dovedit a fi această iniţiativă.De aceea,facem apel,să acceptaţi această realizare acoperind costul.Iar de Vă stă în putere,comandaţi mai multe exemplare,fie ca o rezervă documentară, fie să dăruiţi şi celor ce se găsesc la primul contact cu ceea ce-a fost Mişcarea Legionară!

Preţul unui exemplar,inclusiv expedierea,este de 10 Dolari.E bine să reţineţi,că în cazul în care se va realiza ceva mai mult decât costul acestei iniţiative,o altă plănuire va fi pusă în lucru.

Corespondenţa şi costul se vor trimite la adresa următoare: Dr.Vasile ANDREI - B.P.N° 91 - 19 rue Duc - Paris 18 - FRANCE.

&& In "Repertoriul bibliotecilor şi,organismelor de documentare",publicat de Biblioteca Naţională din Paris(1971),găsim,pe o pagină întreagă,cu toate detaliile necesare,"Biblioteca română Petru Sergescu-Maria Kasterska",condusă de dl P.Cârjeu: 39 rue Lhomond - Paris 5.

&& Organizaţiile româneşti din München au sărbătorit Sâmbătă,23 Ianuarie,la Löwenbräu,Unirea Principatelor.

Din iniţiativa aceloraşi organizaţii a avut loc,în seara de Buna Vestire, comemorarea a 54 ani dela Unirea Basarabiei.Dl prof.Randa din Salzburg a vorbit pe tema "Bessarabien,eine europäische Frage".Şi-au dat concursul echipa de jocuri condusă de ing.Zima,echipa de folclor "Croatia" şi corul,condus de mons.Zăpârţan(cu Deşteaptă-te Române,Pe-al nostru steag,etc).Cuvântul de salut: dr.Gh. Tase.A doua zi,slujbă cu Te Deum.

&& D-na Eglantina Daschievici a scos,de Paşti,o nouă bandă de magnetofon, cu Rugăciune şi O,rămâi! de Eminescu şi noi creaţii personale.Voce: George Muşcanu; recitări şi pian,autoarea însăşi.

&& Inainte de binecuvântarea "Urbi et Orbi",de Crăciun,SfPărinte a pronunţat un mesaj,urmat de urări în 14 limbi: franceză,engleză,spaniolă,portugheză,germană,olandeză,polonă,cehoslovacă,maghiară,română,rusă,greacă,chineză şi vietnameză. Pentru români a spus: "Sărbători fericite şi urarea păcii şi a bucuriei lui Cristos"!

&& "Vicariatul Ortodox Român din Banatul Jugoslav" a scos şi anul acesta un calendar,cărţulie în 40 de pagini,în care se arată amănunţit organizarea Bisericii din acest colţ înstreinat.Se explică necesitatea Vicariatului şi,alături de "partea duhovnicească",pr.Aurel Uroş se ocupă de parohiile din Alibunar şi Grebenaţ,istoric şi actualitate.

&& Un prieten din Paris ne trimite o tăietură din "L'Aurore"(2 Februarie), în care e vorba şi de "Horia Sima,fostul şef al Gărzii de Fier,profet al antisemitismului,mort în linişte la Ibiza".Prietenul nu crede.Nici noi.Căci cine are ce-ar trebui să aibă Sima pe cuget,nu poate să moară aşa de - cum se exprimă "L'Aurore" - "paisiblement"...

&& Vedem în "Glasul"ălora o poză foarte caracteristică: o vie plină de culegătoare; pe şoseaua de alături,un camion cu firma "Romania",care aşteaptă să încarce imediat strugurii pentru export.Fiind vorba de o poză propagandistică,culegătoarele şi-au scos momentan botniţa...

&& Are dreptate "Glasul patriei" când remarcă că prof.Giurescu a reuşit să ajungă la 70 de ani: când te gândeşti câtă puşcărie a făcut...

CALENDAR NAŢIONAL

1 Ian.1432: Moare Alexandru cel Bun şi e îngropat la Bistriţa.

1 Ian.1752: Soborul Moldovei,compus din mitropolitul Iacob Putneanu,episcopii Ioanichie de Roman,Ierotei de Huşi,Dosoftei de Rădăuţi şi egumenii de Putna, Neamţ,Bisericani,Moldoviţa,Voroneţ,Sântilie,Humor,Bogdana(Bacău),Slatina,Dragomirna,Solca,Floreşti(Tutova),Agapia,Hangu,Secu,Pângăraţi,Ilişeşti,Runcu,poate Râşca,etc,hotărăşte ca,de acum,"din pământeni să se aleagă mitropolit sau episcop,iar strein niciodată să nu se priimească,nici să mai intre altul strein la păstoria vre unui Scaun,cu mijlocire de bani,sau măcar cu prieteni,să-şi isprăvească înpotriva pravilei şi obiceiului pământului".Se întâmplase ca înaintea lui Iacob să fie mitropolit un grec,Nichifor,primul mitropolit strein al Moldovei.

6 Ian.1932: Moare Iacob Negruzzi.

7 Ian.1872: Se naşte pictorul Octav Băncilă.

7 Ian.1897: Se naşte Ionel Teodoreanu.

9 Ian.1792: Pacea dela Iaşi.Articolul 3 mută frontiera Rusiei de pe Bug pe Nistru,aducând-o de-acum în atingere teritorială cu Moldova.

11 Ian.1942: Av.Octavian Metea vorbeşte la Timişoara despre "Românii din Valea Timocului"; la 8 şi 15 Februarie va vorbi,pe aceeaşi temă,la Caransebeş şi Reşiţa.

13 Ian.1937: Cad la Majadahonda,în luptă contra comunismului,Moţa şi Marin.

15 Ian.1432: Alexandru Aldea dărueşte Coziei satul Goleşti,scutindu-l de dări.

17 Ian.1897: Moare Pavel Zăgănescu,comandantul Pompierilor din Dealul Spirii('48)

19 Ian.1872: Se naşte sculptorul Frederic Storck.

20 Ian.1872: Se naşte,la Fântâneştii Buzăului,pictorul Ştefan Popescu.

23 Ian.1512: Neagoe Basarab,Domn al Ţării Româneşti.

24 Ian.1862: Îşi începe lucrările Parlamentul unic dela Bucureşti.

24 Ian.1872: Hasdeu publică,în "Columna lui Traian",fabula "Câinii şi lupii", luând poziţie hotărîtă -în chestiunea israelită,atunci în toi- în favoarea elementului românesc.Tot el va scrie: "Evreii formează o asociaţie de ajutor împotriva restului omenirii",şi au "trei calităţi negative: tendinţa de a câştiga fără muncă,lipsa simţului de demnitate şi vrăjmăşia contra tuturor popoarelor".

24 Ian.1942: Ziarul "Nădejdea" din Vârşeţ"(Banatul înstreinat) anunţă,printr'un inimos apel,că va începe să publice pentru Românii din Valea Timocului şi a Moravei,cari nu cunosc literele latine,pagini româneşti cu litere cirilice.

25 Ian.1902: Titu Maiorescu cedează Academiei Române 43 de manuscrise ale lui Eminescu,"dăruite mie de dânsul în diferite ocaziuni".

28 Ian.1842: Veniamin Costache demisionează şi se retrage la măn.Slatina.

28 Ian.1852: Se naşte la Apa(Satu Mare),fiu de învăţător,Vasile Lucaciu.

28 Ian.1971: Se decide,printr'o hotărîre a preoţimii locale,întrunită la Vârşeţ,constituirea Vicariatului Ortodox Român din Banatul înstreinat.

30 Ian.1852: Se naşte,în zori,la Haimanale(Prahova),Ion Luca Caragiale.

30 Ian.1871: Naşterea scriitorului Gh.Brăescu.

2 Febr.1842: Moare Ioniţă Sandu Sturza,primul Domn pământean al Moldovei după alungarea Fanarioţilor(1822-1828).

5 Febr.1963: Moare,la închisoarea din Râmnicul Sărat,Ion Mihalache.E reînhumat,Duminică 16 Mai 1971,la Dobreşti/Muscel.

10 Febr.1947: Cu tratatul din Paris,Rusia răpeşte iarăşi Basarabia,ba îşi atribuie şi nordul Bucovinei,şi plasa Herţa(Dorohoi).

12 Febr.1822: Se naşte,la Gârcina(Neamţ),cărturarul vlădică Melchisedec.

12 Febr.1862: Se naşte Alexandru Davila.

12 Febr.1902: Premiera lui "Vlaicu Vodă",de Al.Davila,la T.Naţional(Bucureşti).

13 Febr.1937: Capitala e străbătută,dela biserica Sf.Ilie-Gorgani la Casa Verde,de impunătorul cortegiu Moţa-Marin; participanţi,mii de mii,din toată ţara.

14/26 Febr.1859: Alecsandri e primit de Napoleon III,unde pledează cauza dublei alegeri a lui Cuza.Cu două zile înainte fusese primit de contele Walewski, ministrul de externe al Franţei.

14 Febr.1927: Moare Constantin Mille,ziarist.

15/27 Febr.1859: Alecsandri pleacă din Paris la Londra,unde e primit de ministrul de externe Malmesbury şi de alţi lorzi.

17 Febr.1947: Moare Elena Văcărescu.

18 Febr.1882: "Problema ţărănească e poate singura chestiune în care am scris cu toată patima de care e capabilă inima noastră,cu toată durerea şi cu toată mila pe care ne-o inspiră,tocmai,ţăranul: acest unic şi adevărat popor românesc.

El,căruia nu-i dăm nimic în schimb,păstrează prin limbă şi datini unitatea noastră naţională; el e păstrătorul caracterului nostru" (Eminescu,în "Timpul").

18 Febr.1902: Moare Samson Bodnărescu,poet şi profesor bucovinean.
20 Febr.1882: Moare Moş Ion Roată.
21 Febr.1907: Isbucneşte răscoala ţărănească.
23 Febr.1882: Se naşte,la Pueştii Tutovei,compozitorul Gh.Cucu.
28 Febr.1752: Curtea din Viena confirmă episcop pe Petru Pavel Aron.

1 Martie 1892: Artur Gorovei scoate,la Fălticeni,revista "Şezătoarea".
1 Martie 1906: Garabet Ibrăileanu scoate,la Iaşi,"Viaţa Românească".
1 Martie 1942: Societatea culturală "Timocul" din Bucureşti trimite,din şedinţă,o telegramă omagială mareşalului Antonescu,care răspunde: "Vă mulţumesc călduros atât Dvs,cât şi membrilor Societăţii ce prezidaţi,pentru sentimentele exprimate - şi vă asigur de întreaga mea solicitudine şi grijă pentru populaţia română din Timoc".
4 Martie 1942: Moare,la 73 ani,Gheorghe Adamescu,istoric literar.
7 Martie 1437: Isbucneşte răscoala dela Bobâlna.
8 Martie 1961: Moare Gala Galaction.
9/10 Martie 1917: Moare de tifos,refugiat în comuna Focurile(pe Jijioara,în Iaşi),zugravul de biserici Gheorghe Popescu din Piteşti,originar din Chereşti-Muscel.E îngropat în cimitirul satului.
9 Martie 1961: Moare Cezar Petrescu.
11/23 Martie 1859: Alecsandri în audienţă la contele Cavour,apoi la Victor Emanuel II,pentru cauza dublei alegeri a lui Cuza.
11 Martie 1937: Sinodul Bisericii Române Ortodoxe "osândeşte Francmasoneria ca doctrină,ca organizaţie şi ca metodă de lucru ocultă".
12 Martie 1812: Data redactării definitive a "Ţiganiadei" lui Budai-Deleanu.
13 Martie 1881: Se naşte actorul Tony Bulandra.
16 Martie 1882: Naşterea lui Nicolae Titulescu.Moare în 1941.
19 Martie 1871: Se naşte actorul Petre Liciu.
19 Martie 1917: Iorga scoate în refugiu,la Iaşi,"Drum drept".
20 Martie 1847: Se naşte compozitorul Gavriil Muzicescu.
21 Martie 1642: Deschiderea sinodului ortodox dela Iaşi.
21 Martie 1927: Se stinge,la 53 de ani,scriitorul brăilean C.Sandu-Aldea.
24 Martie 1911: Moare,la 65 ani,istoricul Nicolae Densusianu.
25 Martie 1882: Se face,pentru prima oară,sfinţirea mirului la mitropolia din Bucureşti.
27 Martie 1952: Moare,la 82 ani,scriitorul I.A.Basarabescu.
28 Martie 1952: Enciclica lui Pius XII,privind atrocităţile comise de comunişti în România contra catolicilor: "Dorim să sărutăm lanţurile celor ce,întemniţaţi pe nedrept,mai mult decât pentru propriile suferinţe şi libertatea pierdută plâng şi se întristează pentru loviturile date religiei,pentru prăbuşirea sfintelor instituţii,pentru mântuirea veşnică a popoarelor lor,pusă în pericol".
29 Martie 1971: Moare,la Bucureşti,Panaitescu-Perpessicius.
30 Martie 1392: Intr'un hrisov al lui Roman Vodă apare,pentru prima oară,numele de Bucovina.Semnează "Marele singur stăpânitorul Domn Io Roman voievod al Ţării Moldovei dela munţi până la ţărmul mării".
30 Martie 1937: Mitropolitul Bălan depune,în şedinţa Sf.Sinod,adresa prin care cere aprobarea zidirii unei mânăstiri,la Braşov,de către Corneliu Codreanu.
30 Martie 1946: Moare Victor Ion Popa.
31 Martie 1891: Se naşte Ion Pillat.

IZVORUL de Nichifor Crainic

Sprintenul izvor
Din păduri adânci
Alergând de zor
A căzut pe stânci.

Despletită'n jerbe
Apa se prăvale,
Rece e dar fierbe
Fulgerând cristale.

Cum vuia zdrobit
Pe stâncoşii zimţi,
Eu l-am ispitit:
Ce durere simţi?

El mi-a dat de veste
Că nimic nu-l doare
Când solia-i este
Veşnic să coboare.

Numai cui s'a pus
Pravilă şi rând
Să se nalţe sus,
Sângeră căzând.

CRONICA PESIMISTULUI

* "Concesiile"regimului.- Paladinii lui Nea Nicu(şi ai M.S.Elena Ceauşescu) nu mai ştiu ce argumente să aducă,în grija de a-şi justifica ori leafa,ori trădarea(ori pe amândouă),ca să ne convingă de marile schimbări,fireşte în bine,din ţară.Faptul că regimul dela Bucureşti mai permite din când în când unor rude, chiar foarte apropiate,ale refugiaţilor să ajungă în Occident -dar măsura nu e deloc generală,şi rămâne la arbitriul miliţiei comuniste-,le ajunge colaboraţioniştilor din exil pentru a da din coadă şi a se gudura: "vai,ce omenie!",ni s'a întâmplat să auzim din gura unei cucoane,care tot înfulecă sarmale la recepţiile legaţiei reseriste.De prisos să notăm că în toate ţările civilizate,din lume, dreptul la paşaport şi la expatriere,momentană ori definitivă,e sacru,şi nici nu se pune în discuţie.Nea Nicu nu face nicio concesie când lasă pe un român să vină în Apus: recunoaşte,cu toate limitările de care vorbeam,un drept elementar al cetăţeanului.Avocaţii regimului dela Bucureşti raţionează cam ca naivul(dar ei nu sunt deloc naivi),care dă certificat de bună purtare şi omenie vecinului,fiindcă nu l-a ucis; ca şi când vecinul ar fi avut dreptul,sau chiar datoria,să-l ucidă,şi n'a făcut-o("vai ce om bun!").

* Tarele Occidentului.- Să rămânem la fauna colaboraţioniştilor din pribegie. Una din tezele pe care au început să le susţină e că,da,comunismul e detestabil, dar nici capitalismul nu e paradisul pe pământ.Ceea ce ştiam şi noi.Insă perfidia stă în echivalarea celor două tipuri de societăţi.Liberalismul occidental are defecte,şi în primul rând are defectul de a fi prea "liberal",permisiv până la anarhie.Dar e bazat pe principiul libertăţii de opinie,de credinţă,de asociere,de gândire,de presă,respectă în general drepturile fundamentale ale omului; ceea ce nu se poate spune în niciun fel de regimurile comuniste din răsărit,care sunt represive,tiranice,sectare,arbitrare("legalitatea socialistă" e un basm pentru cei săraci cu duhul).Democraţia apuseană e pluralistă,permite alternarea partidelor,a ideologiilor,nu ucide opoziţia,se poate corija,fiindcă există o opinie publică,de care trebuie să se ţină cont.Unde e "opinia publică" în România de astăzi? Şi cine o ascultă? Populaţiei înfometate,nesatisfăcută în enorma ei majoritate de actuala conducere,ce alternativă îi oferă Ceauşescu? Aici e diferenţa mare dintre comunism şi capitalism(termen,de altfel,acesta din urmă,foarte aproximativ - mai exact,ar trebui să se vorbească de "liberalism"); şi cine caută să pună pe acelaşi plan două sisteme la antipod sau e prost sau,mai curând,e de vânzare.

* Primitivitatea ruşilor.- Oricâtă repulsie,foarte legitimă de altfel,ne-ar produce marxismul,comunismul,socialismul,trebuie să recunoaştem că la aberaţiile lor s'a adăogat enormul ghinion istoric de a încăpea,pentru prima realizare,pe mâna unui popor,care nu numai că n'a cunoscut niciodată libertatea şi care -după vorba lui Marx- "nu ştie decât să poarte lanţurile respectuos",dar e rudimentar, primitiv; sau e rudimentală clasa politică actuală,mai ales cea venită după Stalin.Kruscev era prototipul acestei primitivităţi elementare: cine nu-şi aminteşte rânjetele de satisfacţie,expuse în vitrină,în ochii lumii întregi,la lansarea sputnikului,şi cuvintele de dispreţ pentru americani,după ce au lansat în spaţiu un mic satelit "cât o portocală"? Omul civilizat ştie să mascheze,cât de cât,sentimentele,resentimentele,ranchiunele; şi în politica internaţională aceasta se cheamă diplomaţie.A nu şti să încasezi e o dovadă de primitivitate.Comentariile muscăleşti la călătoria lui Nixon în China -comentarii acre,iritate,invidioase fără măsură,vulgare- sunt ultima expresie a unei primitivităţi ce depăşeşte prea puţin nivelul animalităţii.

* "Il crezi pe Sima?".- Un bun prieten al meu,care a simţit nevoia să se ducă de mai multe ori în ţară,cu felurite motive,şi -ceea ce e mult mai grav- să facă şi unele declaraţii,de care sunt sigur că se va ruşina,dacă nu se ruşinează chiar astăzi,m'a înveselit enorm cu răspunsul,care nu e deloc un răspuns,la întrebarea mea precisă(şi deloc inchizitorială: dusul sau nedusul în ţară e pentru fiecare o problemă de conştiinţă): Ai fost în ţară?

- Atunci tu crezi în ce spune Horia Sima...
- Eu nu ştiu ce spune Horia Sima,fiindcă n'am timp de prostiile din"Ţara şi Exilul".Ai fost în ţară? Şi ce impresii,sincer,ai avut? Pe cine ai văzut?
- Vasăzică tu ai mai multă încredere în Sima decât în ce-ţi spun eu!
- Nenorocirea e că tu nu-mi spui nimic,în realitate...

Dialogul a continuat aşa până la epuizare.Ceea ce îmi lasă o fărâmă de speranţă e că bunul meu amic se ruşinează să mărturisească,direct,că s'a dus în ţară...

* Ruşii pe lună.- Cu ocazia uneia dintre multele încercări făcute de ruşi pentru a ajunge şi ei pe lună,după americani,"Scânteia" a apărut cu un titlu mare,pe prima pagină: "Ruşii pe lună".Un vânzător de ziare urlă titlul pe o stradă din Bucureşti: "Ruşii pe lună,ruşii pe lună...".Un cetăţean se apropie şi-l întreabă la ureche: "Toţi?"...

Dragoş Măgureanu

Cântec de Paşti de Sergiu Grossu

Hristos a înviat - şi moartea
Zdrobită-a fost pe crucea sfântă!
În primăvara ce se-avântă
Răsună ceru'ntreg de cântec
Şi'n mine învierea cântă...

Zădarnic a'ncercat Satana
Să schimbe rostul mântuirii,
Căci prin pedeapsa răstignirii
Hristos a biruit mormântul,
Nălţând stindardul nemuririi!

De-aceea,sufletelor triste
Şi voi,sărmane inimi goale,
Uitaţi de răni,de spini şi boale -
Cu ochii la Isus cel Veşnic
Aduceţi flori şi osanale!

Şi-aduceţi,mai presus de toate,
Dorinţa unei vieţi sihastre,
Dorinţa învierii voastre:
De-a trece dincolo de moarte,
Pe porţile de sus,albastre...

&& "Credinţa",organul vicariatului român ortodox din Banatul înstreinat,a ajuns,de Crăciun,la numărul 7.Colaborează pr.Iuliu Zgârgea din Panciova,pr.Vicar Uroş,pr.Iorga,studenţii teologi Moise Janăş şi Ionel Mojicu,etc.Bogate ştiri din parohii; fotografiile,în costume naţionale,ale corurilor bisericeşti din Ecica,Satu Nou şi Jamul Mic.Un "îndemn creştin",în versuri,de cantorul Bălaş din Straja.

- Spre sfârşitul lui Ianuarie,cei trei cosmonauţi americani de pe"Apolo 15" au vizitat Jugoslavia.Cu această ocazie,soţiile lor şi unul dintre ei,James Irvin,au plecat din Belgrad în satul românesc Uzdin din Banatul înstreinat,ca să viziteze galeria pictoriţelor naive.Au vizitat deasemenea câteva case ţărăneşti, rămânând uimiţi de bogăţia artei populare româneşti şi a folclorului.Irvin a spus, natural glumind,că ce-a văzut acolo n'a văzut pe lună şi speră să nu vadă nici pe Marte.La plecare au primit daruri şi au promis că,de i-or mai aduce împrejurările pe aceste meleaguri,vor veni iarăşi la Uzdin.

&& "America" vorbeşte de o scrisoare către Nixon,"prin care Episcopia Ortodoxă Română din America şi Uniunea şi Liga Societăţilor româneşti au asiguzat sprijinul nostru în strângerea legăturilor economice şi culturale între poporul american şi poporul român".A pune pe acelaş plan un popor liber,care şi-a ales singur preşedintele,cu un popor robit,care suportă scrâşnind un guvern impud de ocupant,e cel puţin o dureroasă inexactitate.Cum poate trata liberul popor american cu un popor la care până şi un pârlit de paşaport e chestie de baftă? Şi-apoi ce are poporul român din avantajele economice aduse de americani? Nici măcar firimiturile leprosului! Chestiunea e atât de clară,încât intervenţia supremelor organizaţii române libere din America ni se pare destul de curioasă.Cu atât mai curioasă,cu cât în acelaş sens au intervenit şi "unii membri ai Episcopiei noastre",adică ai Episcopiei Prea Sfinţitului Victorin,scriind "senatorilor americani",cum citim în "Credinţa".Singurul beneficiar al oricărei îmbunătăţiri economice e banda lui Ceauşescu,care distribuie avantajele nu populaţiei flămânde, ci altor bande internaţionale aflate în slujba aceluiaşi scop de subjugare rusească a omenirii.Intervenţia supuşilor episcopiei legată de Bucureşti e deci pe linie logică,dar ce rost are intervenţia Prea Sfinţitului Valerian şi a dlui Eugen Popescu?...

&& Făcând o vizită în Canada,pe la începutul verii,mitropolitul Ardealului a ajuns şi la Hamilton,unde,cum vedem în "Credinţa"(Sept.71),a vorbit,în biserica română,"despre Sfinţii români din Transilvania,episcopii martiri Ilie Iorest şi Sava Brancovici".Ce i-o fi trebuit Prea Sfinţitului Mladin să coboare trei veacuri în Istorie,când exemple de martiri ai credinţei avea,şi încă cu duiumul, chiar în zilele noastre? Sau i-a fost teamă că,spunând pe nume lucrurilor,n'o să se mai poată întoarce în prea liberă Românie a "independentului" Ceauşescu?...

&& La Toronto/Canada a avut loc,Sâmbătă 22 Ianuarie,în sala de festivităţi a bisericii "Sf.Gheorghe",serbarea Unirii Principatelor: cântece,joc,recitări, piesa "Unirea",- totul sub conducerea studentului Marcel Măcriş.Evocarea zilei au făcut-o,în simţite cuvinte,preoţii Zelea şi Tănase.Banchetul a fost urmat de petrecere cu dans.

DIN ZIARE,CARŢI,REVISTE

* Vintilă Horia,în "Il Borghese"(Milano,22 Aug.1971),interview cu marele istoric englez Toynbee: Care ar fi,după Dvs,aspectul dominant al civilizaţiei occidentale - nu în general,ci cea de azi?

- Lupta între natura omenească şi tehnică.E o reacţiune violentă contra tehnicii moderne şi,recent,s'a transformat într'o revoltă quasi-universală.Elementele cele mai active în această luptă sunt tinerii şi oamenii de culoare...

- Care ar fi soarta creştinismului în această perspectivă?

- Există în lume,după mine,un gol,provocat de falimentul creştinismului şi al celorlalte religii.In acest gol abia a apărut o nouă formă de religie: naţionalismul.Această formă încearcă nu numai să ia locul creştinismului,ci să se substuie şi comunismului,considerat ca un alt faliment al vremii noastre.Să mă explic: ideologiile contemporane n'au ştiut să lase o margine sau o posibilitate vieţii personale.Mă gândesc mai ales la marxism.Aceasta e cauza declinului.Asistăm la un fel de prăbuşire a ideologiilor şi-mi pare evident că n'au nicio putinţă de salvare în viitor.Luarea în consideraţie exclusiv a colectivului a constituit eroarea de bază a acestor sisteme.Să luăm de pildă comunismul.Timp de decenii ne-a fost prezentat ca unicul înlocuitor al vechilor naţionalisme,ca speranţa nouă a unei credinţe în comun.Totul a fost desminţit de istoria ultimilor 50 de ani.Comunismul nu numai că n'a fost în stare să pună capăt naţionalismului,ci, dimpotrivă,chiar în însuşi cadrul marxismului naţionalismul a înviat,recent,cu noi forţe.Statele comuniste sunt azi centre de naţionalism în plină desvoltare. Consider această forţă,acest fel de naţionalism,funest pentru viitorul omenirii, dar trebuie să recunosc în acelaş timp că această forţă e formidabilă,capabilă să distrugă nu numai societatea comunistă,ci întreaga societate omenească.Înţelegeţi ce vreau să spun? În acest moment,un conflict între naţionalisme ar fi fatal pentru toţi,ar fi sfârşitul speciei umane.Un război,de pildă,între ruşi şi chinezi,cu armele de care dispun.Cred că unitatea lumii tehnologice e indispensabilă,pentrucă,în caz contrar,lumea care a rezistat comunismului va fi nimicită de naţionalism.

- Dacă creştinismul,ca şi celelalte religii şi ideologii,n'a fost în stare să-şi menţină promisiunile,care e,după Dvs,formula care ar putea realiza o unitate în viitor?

- Marxismul e o erezie creştină,apărută în momentul în care creştinismul n'a mai fost capabil să ţină cont de factorul social.Din timpul lui Marx,Biserica şi creştinii în general au neglijat acea latură socială de care atâta se vorbeşte astăzi.Şi marxismul a umplut golul.Dar eroarea lui Marx constă în a fi considerat numai o latură,un aspect,al societăţii umane.Nu se poate construi o lume nouă numai pe social.Marxismul fu deci o parţială Weltanschauung.Dacă creştinismul,la rândul său,ia în serios aspectul social,are toate posibilităţile să se substitue marxismului.

- Gândiţi deci că comunismul a pierdut orice şansă.Faptul s'a întâmplat într'un precis moment al evoluţiei sale? Când?

- În momentul în care Stalin ieşea învingător în lupta cu Trotzky.Stalin naţionaliză comunismul,îl contopi pe încetul cu vechiul naţionalism rusesc şi îl goli de orice speranţă universală.

- Care ar fi sistemul Dvs preferat şi cum vedeţi viitoarea lui desfăşurare?

- Gândesc că regimul democrat e cel mai puţin rău.E vorba,probabil,de o prejudecată personală.Democraţia nu e un sistem valabil pentru toţi.Nici Pakistanul, nici Nigeria,nici vreuna din ţările noi nu-i făcută pentru acest regim.Democraţia e valabilă numai pentru anumite ţări.

- Cum vedeţi viitoarea desfăşurare a actualei situaţii?

- Nu va fi un al treilea război mondial.Statele Unite şi Rusia vor ajunge la o înţelegere sau alianţă,dar prea târziu ca ele să poată guverna lumea.Va fi un period de anarhie universală.

- Care sunt,după Dvs,popoarele menite să aibă un rol important în anii viitori?

- Japonia,Germania apuseană şi Canada... Din actuala alianţă economică dintre Japonia şi Australia vor naşte surprize fără precedent.

- Şi Europa?

- Europa ar fi o forţă la fel de importantă ca Statele Unite sau Rusia,dacă s'ar putea unifica.Dar,divizată cum e,nu va însemna niciodată nimic.

* Maurice Druon,Una chiesa che sbaglia secolo,în "Il Borghese"(Milano,1[illegible] Aug. 1971)din "Le Monde": ..Biserica a făcut mereu politică.. şi nu poate fi altfel,

căci religia priveşte pe om în întregimea sa... Deoarece primele Biserici creştine erau în conflict cu orânduirea romană şi cu funcţionarii imperiali,o parte din cler vrea acum să creadă şi să ne facă să credem că vocaţia Bisericii catolice e revoluţia.Numai că,Biserica a încetat să fie revoluţionară de 16 veacuri; de 16 veacuri Ea şi-a văzut satisfăcute ambiţiile şi speranţele originare: de a înlocui religiile precedente şi,prin urmare,de a modifica filosofia Statului.De 16 veacuri,Biserica nu mai e o forţă de subversiune,ci o putere constituită,care completează celelalte puteri sau colaborează cu ele într'o societate la a cărei edificare a contribuit Biserica însăşi.Dacă adevărata sa vocaţie ar fi fost revoluţia permanentă şi puritatea contestatară,Biserica ar fi trebuit s'o arate sub Constantin cel Mare,refuzând un status oficial şi condamnând tiranul,în loc să-l recunoască.Sau în momentul donaţiei lui Pipin cel Scurt,respingând orice formă de posesiune temporară.Nu azi,ci în momentul plecării pentru cruciade,Biserica ar fi trebuit să amintească lumii porunca "Să nu ucizi".Nu azi,ci sub Papii Renaşterii,ar fi folosit Bisericii ceva mai puţină ostentaţie şi mai mult ascetism.Nu azi,ci în momentul comerţului cu sclavi negri,Biserica ar fi putut să apere sfânta egalitate a creaturilor omeneşti.Nu azi,ci în secolul trecut,când copii de zece ani se legau de pervaz şi muncitorii lucrau zece ore pe zi fără întrerupere iar burghezia adăpostea servitorimea în poduri neîncălzite,atunci Biserica ar fi putut să se facă auzită,să protesteze,să fulgere cu mânia ei.Şi nu azi,ci ieri,pe vremea Dachau-lui şi Buchenwald-ului,Biserica ar fi putut să pronunţe acea anatemă pe care,oricât am întins urechea printre bombardamente, n'am auzit-o.O fi poate pentru a se libera de această lungă serie de omisiuni şi compromisuri,că fracţiunea de stânga a Bisericii(dar e vorba,încă,de o fracţiune?) a decis să conteste şi sape o ţară,Franţa -dar faptul e valabil şi pentru Italia-, care nu e în război cu nimeni şi nu vrea să facă războaie,o ţară unde colonialismul e desfiinţat,unde rasismul e condamnat de legi,unde drepturile persoanei omeneşti sunt garantate de Constituţie,unde condiţiile de muncă sunt reglementate şi continuu îmbunătăţite,unde familiile sunt asistate,unde instrucţia e gratuită, unde cheltuielile pentru un accident,o boală,bătrâneţea,sunt sprijinite în mare parte de colectivitate? Existat-a vreodată,în curs de două mii de ani,o societate mai temeinic creştină ca a noastră,social vorbind? Iată deci pentru ce Biserica greşeşte secolul.

...Bisericile ortodoxe arată o mai mare credincioşie vocaţiei lor.. par a se apăra mai bine decât cea Catolică.Naţionale şi autonome,ele participă la timpurile moderne,rămânând implicate numai cât priveşte problemele ţărilor lor... În acelaşi timp,aceste Biserici sunt de totdeauna mult mai liberale,sau tolerante, decât cea catolică asupra temelor ce provoacă cele mai mari controverse şi cele mai grave abandonări: căsătoria clerului inferior,divorţul,controlul naşterilor. Aş cuteza să spun că sunt mai umane.In schimb,aceste Biserici ortodoxe au păstrat semnele distinctive ale preoţilor,bogăţiile ornamentale ale sanctuarelor; au apărat splendoarea liturghiilor,care seduc atât sufletele simple cât inteligenţele rebele şi duc pe unele şi pe altele la acceptarea transcendentului... Aş cuteza să spun că sunt mai divine.Şi-apoi,aceste Biserici ortodoxe fac parte din Patrie, care e primordialul şi permanentul punct de referire spirituală a persoanei omeneşti.Dar Biserica din Franţa,iubeşte încă Franţa?

* Mons.Boillon,episcop de Verdun,pus în cauză de vice-şeful comuniştilor francezi,Marchais,răspunde,în "L'Est Républicain": Dacă am intervenit pentru a protesta contra felului în care s'a făcut închiderea unei întreprinderi,nu era o luare de poziţie politică punând în cauză toată societatea,ci o intervenţie faţă de un caz special,intervenţie în care mă găseam alături de un număr de creştini clasaţi de dreapta şi chiar şefi de întreprinderi... Eu am naivitatea de a nu fi masochist şi de a nu ofta nici după lagărele de concentrare în care au nemerit toţi episcopii catolici din Ucraina şi Lituania,nici după azilul în care ajung toţi apărătorii libertăţii.Ştiu că în Ungaria,Cehoslovacia,Rusia,e un grav delict pentru un preot să vorbească de Dumnezeu unui copil sau unui tânăr sub 18 ani.Or, ştiu foarte bine că iubesc prea mult pe Domnul meu şi pe fraţii mei pentru a nu anunţa Vestea Bună a Evangheliei copiilor şi tinerilor.Aşa că dl Marchais să nu conteze pe mine nici pentru a ajuta o grupare politică - căci refuz atât clericalismul de stânga cât şi pe cel de centru sau de dreapta -, nici mai ales pentru a ajuta perspectiva unui regim comunist,atâta vreme cât regimurile afiliate Moscovei vor ignora libertatea şi se vor opune prin violenţă vestirii lui Isus Cristos.

* Alexandru S.Moraru,Scrisoare deschisă către refugiaţi,în "Buletinul Comitetului Naţional Român-American"(Troy/Michigan-Usa,Oct.1971): Scrisoarea aceasta se adresează tuturor acelora care după multă oboseală,nervi,tensiune,ilegalităţi (cumpărarea cu bani a unui securist,a unei rude a acestuia,sau a unui membru de partid) au reuşit să capete documentul prin care aţi putut să vă transformaţi din sclavi în oameni liberi.Drumul a fost lung şi greu.A trebuit să minţiţi,pentrucă aşa v'a învăţat timp de 26 de ani regimul instalat de inamic în urma trădării dregătorilor din anul 1944.Mulţi dintre Dvs aţi crescut concomitent cu regimul instalat de duşman,aţi fost martorii oculari ai distrugerii fizice a părinţilor,fraţilor,rudelor,prietenilor,cunoscuţilor şi elitei româneşti.Pentru Dvs era normal să aveţi frică de securist,de turnător,de miliţian,de şef de bloc, de şef de cadre,de vecin,de prieten,de soţie,de copil şi chiar de sine însuşi. Aţi tăcut ca mormântul.Nu v'aţi exprimat durerea faţă de durerile străine.Aţi tăcut când toţi iloţii,toţi veneticii,toţi ţiganii,aduşi de vânturi sau de tancurile duşmane,fără patrie şi onoare au devenit peste noapte miniştri,demnitari, directori,şefi de partid,şefi de consilii de stat,profesori,ingineri...

Datorită faptelor enumărate mai sus aţi vegetat o parte din viaţă,acumulând atâta ură şi dispreţ încât cu greu vă vine să vă debarasaţi de ele.Alţii dintre Dvs,cu mai mult noroc,aţi fost privilegiaţii regimului instalat de inamic,să treceţi prin şcoli şi chiar universităţi şi să vă pregătiţi pentru viaţă.Intre timp aţi descoperit şi Dvs că totul este o minciună... Aţi fost minţiţi ani de zile că Uniunea Sovietică v'a eliberat,ca tot ei să vă spună că nu corespunde adevărului.Aţi fost minţiţi că poporul român se trage din slavi(nu sclavi),ca tot ei să vă spună că nu corespunde adevărului.Aţi fost minţiţi,pe bază de statistici,că trăiţi mai bine decât în trecut,dar aţi putut să vă convingeţi că ani de zile ceapa,usturoiul,carnea,laptele,untul,ouăle,ghetele,gazul,chibriturile lipseau şi că a trebuit să vă pierdeţi timpul stând la coadă pentru a căpăta un kilogram de oase,şi acelea alterate.Incepând din anul 1964 au început să vă mintă că veţi trăi mai bine deoarece jaful frăţesc practicat de Uniunea Sovietică timp de două decenii a încetat,ca să constataţi că,zilnic,tot ce e mai bun pleacă spre răsărit,iar Dvs căutaţi cu lumânarea un căţel de usturoi.

Acum sunteţi liberi.Nu mai sunteţi urmăriţi nici de securişti,de miliţian,de secretar de partid,de turnător,şi nici de responsabilul cu locuinţa.Şi totuşi stafiile regimului instalat de inamic vă urmăresc şi aici.Vă înţelegem că vă e frică că printre Dvs se găsesc agenţi plătiţi de guvernul instalat de inamic,dar nu vă putem înţelege când vă ascundeţi.E drept că sunteţi decepţionaţi de cele găsite în lumea liberă.Aţi aşteptat mai multă înţelegere şi mai mult ajutor.Aţi găsit oameni indiferenţi şi din cauza ţăbuibării,inconştienţi de ce se petrece în jurul lor.Noi,cei care stăm de ani pe baricade,care am luptat cu dârzenie contra ocupantului şi am demascat uneltele lui,am fost primii care v'am înţeles.Noi am crezut însă că Dvs,odată veniţi aici cu forţe proaspete,aveţi de gând să ne ajutaţi pe noi cei mai în vârstă,epuizaţi în lupte şi roşi de boli,şi să continuaţi lupta contra duşmanului şi a uneltelor sale.In lupta noastră suntem apostrofaţi că am rămas în urmă cu evoluţia din ţară.Dvs puteţi mărturisi lumii întregi că lupta noastră a fost şi este dreaptă,că nu s'a exagerat nimic din cele susmenţionate de noi,din contră grozăviile şi nelegiuirile duşmanului şi uneltelor sale au fost aşa de uluitoare că o minte omenească normală nici nu le putea înţelege şi nici imagina.Nelegiuirile comuniste sunt unice în toată istoria omenirii.Atâta suferinţă,atâta minciună,atâta desfrâu,atâta jaf,atâta neruşinare, atâta prostie din partea conducătorilor nu i-a fost dat poporului român să îndure nici în cele mai întunecate epoci ale istoriei sale.Barbarii timpurilor primitive îl exploatau,dar nu-l insultau,aşa cum fac barbarii erei atomice.

Inţelegem că aţi tăcut în România.Instinctul de conservare impunea acest fapt. Aici însă s'a schimbat situaţia... ieşiţi din bârlog şi ajutaţi-ne să demascăm impostura din ţară! Toţi avem o sfântă datorie,să nu lăsăm pe fraţii noştri fără ajutor în închisoare... Nu cred că majoritatea Dvs să fi fost egoişti.Dacă aţi fi fost egoişti şi v'aţi fi gândit numai la persoana Dvs,atunci puteaţi să rămâneţi acolo,să vă înscrieţi în partidul comunist unde nu vi se cerea nici caracter, nici credinţă,nici înţelepciune,nici morală,ci numai obligaţia de a îndeplini fără şovăire ordinul unui ilot sau directivele venite dela iloţi... Refuzând avantajele pe care le are un membru de partid şi făcând tot posibilul pentru a fugi din închisoare,- odată ajuns în libertate,pe lângă avantajele câştigate rămâne o obligaţie de onoare: lupta pentru înlăturarea teroarei... Avem datoria de a lupta şi de a înlătura regimul de teroare din ţară care a transformat 20 de mili-

oane de Români în sclavi.La ora actuală se cere libertatea unor oameni care nu știu ce să facă cu ea și nici nu știu ce este.Nouă însă,care am avut-o și pentru care am luptat,nu ne ajută nimeni,din contră ne împiedică să o recâștigăm,așa cum ne-au împiedicat să ne-o apărăm.Libertatea o vom căpăta numai dacă vom lupta pentru ea.Pentru acest scop final vă îndemnăm: ieșiți din bârlog și ajutați-ne în lupta pentru recâștigarea libertății poporului român.

INFRÂNGERI de Radu Gyr

Nu dor nici luptele pierdute,
Nici rănile din piept nu dor,
Cum dor acele brațe slute
Care să lupte nu mai vor.

Cât inima în piept mai cântă
Și brațele în stare sânt,
Ce-ți pasă'n drum de-o spadă frântă,
Când tu înalți un steag mai sfânt?

Nu ești învins atunci când sângeri,
Chiar dacă ochii'n lacrămi ți's!
Cele mai crâncene înfrângeri
Sunt renunțările la vis...

&& Dl Drăgan a scos o nouă publicație,"Europa și Neamul Românesc",menită a fi "Foaia Mișcării Române pentru Unitatea Europei".O asemenea publicație ar trebui să aibă la bază,după părerea noastră,pe lângă avânt și convingere încă două lucruri: exactitatea informației și greutatea morală a inițiatorului.Or,în numai două pagini mici găsim deja două inexactități istorice: decretele de afurisire dintre Constantinopol și Roma,datate în sec.XII în loc de XI; și uciderea lui Brâncoveanu "cu toți cei cinci copii ai săi",când de fapt au fost numai patru. Din lista grupurilor românești,enumerate de revistă,lipsește foarte importantul grup din Ucraina,constituit din frații noștri din sudul și nordul Basarabiei și nordul Bucovinei.Limba publicației,unde găsim "difuzione","unione",etc,nu e nici ea suficient de îngrijită.Și ce să spunem de "motor"? E imposibil de pornit o serioasă acțiune,de proporțiile celei anunțate în această publicație,fără greutatea morală necesară; or,ce garanție de cinste sufletească poate să prezinte unul care,sfidând crunta mizerie din țară,afirmă senin că România ar fi "o țară în plină prosperitate",plasată "pe un piedestal cum niciodată nu s'a întâmplat în istoria sa milenară" - cum a afirmat dl Drăgan în "Glasul"minciunii?...

&& Pornit cu mare tămbălău,la 25 de ani dela robirea țării,cu pretenția reprezentării tuturor Românilor din lumea liberă,- "Consiliul Național Român" se află deja în pragul Tribunalului.Ca orice lucru pripit,întocmit pe criterii mai mult subiective.Pe noi ne mirase dela început lipsa din "Consiliu" a cam totalității celor arhiștiuți ca ~~xxxxx~~ anticomuniști "de vână",naționaliști și luptători de-o viață întreagă; înființând zisul "consiliu",frații Cârjă țînteau,se vede, mai degrabă la lărgirea unei firme-paravan.De aceea s'au pus dela început să procedeze dictatorial,monopolizând gazeta și îndepărtând tot ce li se părea că i-ar putea contrasta.Faptele "confirmă peremptoriu intenția premeditată a fraților Cârjă de a acapara,prin impostură,controlul arbitrar al noii organizații",cum ar zice dl Popescu-Botoșani,care "le-a identificat intenția de a conduce exclusiv ziarul și a-l uza ca mijloc de publicitate petsonală"; de aceea d-sa a cerut membrilor fondatori "împuternicirea de a deschide acțiune juridică împotriva fraților Ion și Nicolae Cârjă pentru acte de conducere arbitrare și abuzive".Păcat de bunăcredința câtorva,cari,luându-se după muște,au ajuns unde era inevitabil să ajungă...

&& Protopopul Nicolae Bârsan vorbește,în "Credința",de pilda minunată a episcopului Ambrozie,care a îndrăsnit să înfrunte,cu riscul vieții,pe împăratul Romei.Să fie,această "pildă pentru suflet",o deghizată mustrare a atitudinii prea plecate a patriarhului Marina? Autorul lasă însă să se înțeleagă că "episcopul adevărat" de azi,demn emul al episcopului milanez de acum 1600 de ani,n'ar fi altul decât... Prea Sfințitul Victorin! Dar dela acest Victorin noi n'am auzit nici cel mai slab protest contra acțiunii de distrugere a Neamului său! Poți să întorci "Credința" pe toate părțile,n'ai să găsești nici cea mai slabă aluzie la prăpădul din țară.Ba afirmă Sfinția Sa,întorcându-se recent din România,că această vizită a fost "reconfortantă sufletește"! Ce l-o fi "reconfortat" pe Prea Sfinția Sa? Inchisorile ce gem de lume? nesfârșitele cozi pentru cartofi și oase? Frica până și de propria-ți umbră? subalimentația copiilor - și a întregei populații? Cum o fi putut Prea Sfinția Sa să se îmbuibe la banchete,când știa că frații săi, înebuniți de foame,așteaptă să strângă din farfurii resturile dela masa sa?... Și ce fel de suflet o fi având,de se "reconfortează" la un așa spectacol?

&& "DOINA". Pe culmile Alpilor elveţieni există, într'o poziţie de paradis, veritabilă "gură de rai", o instituţie care ne-a făcut "Doina" cunoscută pe toate continentele, - operă a unui făgărăşan, prof. Valeriu Văcariu, şi a soţiei sale, "franţuzoaică de naştere, româncă prin căsătorie, canadiană prin naturalizare, elveţiancă de adopţiune", cum se exprimă "Courrier de Leysin": "un palmares de naţionalităţi ce-i stă foarte bine Doamnei Geneviève Văcariu, care mai adaogă un frumos tablou de calităţi profesionale: traducătoare medicală, directoarea unui Institut de Fete la Leysin, poetă cu talent recunoscut şi, de câtva timp, sculptoriţă în lemn. Dar această impresionantă listă nu-i terminată, căci neobosita Doamnă Văcariu mai vine cu câteva lucrări pe sticlă, un talent la gătit şi, pentru a încorona totul, o modestie neprefăcută şi această rară spontaneitate a surîsului care face din ea o amică şi îndată un complice".

De Institutul d-lui Văcariu, una din realizările cele mai meritorii din exil, "Vatra" s'a mai ocupat. Prezenta notă, stimulată de presa altora, ar vrea să fie doar un cald omagiu pentru femeia de elită, membră la "Haute Académie Internationale de Lutèce", şi la "Société des Poètes et Artistes de France" (unde a obţinut, în 1969 şi 1971, şi două menţiuni de poezie), premiată a doua pentru sculptură atât la cel de al 3-lea concurs internaţional din Paris (1971), unde a obţinut medalia de argint, cât şi la "Concours Photographique des Peintures et des Arts de la Guyane Française"; pentru această "stupenda Signora", care a învăţat perfect limba lui Eminescu şi a îndrăgit tot ce este românesc: literatură, peisagiu, jocuri, port, muzică, poezie - şi chiar bucătărie. Intrarea Institutului e străjuită de o troiţă românească, sculptată chiar de Doamna Văcariu şi sfinţită, anul trecut, în cadrul unei Liturghii solemne de Anul Nou, de un preot ortodox: D. Em. Popa. Are şi alte sculpturi, la fel de stilizate, sobre dar expresive, cu teme tot religioase. Casa, adevărat muzeu naţional, cu icoane, cusături, ceramică, scoarţe, covoare. Nu credem să-i lipsească vreo placă românească. Succesul său în artă are cu siguranţă, pe lângă talent, şi alte două cauze: lucrează numai din plăcere, fără umbră de interes, doar pentru a se "amuza"; şi... nu urăşte critica. Dar ceea ce, pentru sensibilitatea noastră de oameni fără ţară, pune vârf la toate, e tradiţionala noastră ospitalitate: în care nu credem s'o întreacă multe românce...

&& Viziunea domnului Posteucă. In revista sa "Drum", din Sept. 1971, cunoscutul poet bucovinean ne destăinuie că, "adânc sdruncinat de comportamentul lumii creştine faţă de revoluţia dela Budapesta (1956)", a avut "o splendidă viziune": "Mi s'a spus atunci că Dumnezeu şi-ar întoarce faţa spre noi, dacă am merge să-l predicăm pe Hristos în Rusia şi ţările satelite, să murim acolo. Era vorba nu de masele creştine, ci de elită. De Sf. Părinte dela Roma, de cardinali, de vlădicii tuturor bisericilor şi denominaţiilor. De intelectualii cei mai de seamă ai neamurilor libere, de luptătorii exilului. Paraşutaţi în Rusia, înarmaţi numai cu biblia şi crucea, ei ar fi putut restabili cumpăna dreptăţii şi omeniei în lume. Prin jertfă acceptată, bucuroasă. Echipă după echipă de martiri, ar fi trântit la pământ tot colosul puterii comuniste şi toate conspiraţiile secrete ale Vestului, în câteva luni... Cu adâncă sfială -continuă dl Posteucă- am comunicat această viziune celor pe care i-am crezut în drept", dar în zadar: "Nici o replică. Nici un comentar. Numai tăcerea... In loc să se lase entuziasmaţi de sfintele flăcări ale jertfei pentru marea biruinţă, prinţii creştinătăţii dau semne îngrijorătoare că s'au înţeles cu hrubele secularişte şi că L-au vândut pe Isus a doua oară".

Dar poate e şi vina dlui Posteucă. Care, pe lângă c'a neglijat să transmită lui Sima mesajul viziunii, cu atrăgătoarea perspectivă a "sfintelor flăcări", a procedat întocmai ca boerul lui Moş Ion Roată, fără să-i treacă prin cap că exemplul personal ar fi fost mai elocvent ca un volum de predici. Păcat! S'a pierdut astfel prilejul, poate unic, al celui mai înfricoşător spectacol pentru milioanele de obidiţi: parcă vedem în frunte pe Ţâlică, în pantalonaşi, cu cădelniţa în mână şi biblia'n sân, înotând vârtos prin colburile Ucrainei, iar după el, pe urma vizionarului dela Stăneşti, ca magii după stea, Papa cu cardinalii şi toţi prelaţii lui, desculţi şi cu crucioaiele de gât, abia descătărămaţi din paraşute... Ce l-o fi împiedicat s'o facă? Nu s'a crezut destul de "elită", destul de "intelectual"? I-o fi lipsit, la momentul just, "sfânta tremurătură" (cum se exprimă, foarte poetic, dânsul)? L-o fi apucat, în faţa jertfei, iarăşi vreo... "sfială"? Şi doară ştia, cum singur scrie, că "naţiunile îşi trag marile biruinţe din jertfele curate ale eroilor"; că "credinţele mari biruie prin martiriu"; că, precum a scris şi Moţa, "e o mare binefacere sufletească, pentru viaţa viitoare, să fi căzut în apărarea lui Hristos"! Şi atunci, ori s'a rezervat pentru captarea altor viziuni, ori s'a socotit, în creştineasca-i

modestie,"massă",nevrednic de "sfintele flăcări ale jertfei".Ultima ipoteză ar explica şi de ce,cu toate că era depozitarul,unic,al revelaţiei dumnezeeşti,echivalând c'o poruncă,şi-a mai îngreunat totuşi drumul paraşutării,aducându-şi familia din ţară: rezultat,acesta,tot al puternicei sale credinţe în Dumnezeu,etalată,şi încă repetat,în fiecare frază; căci cum s'ar putea explica altfel miracolul,fiind vorba de cel mai neînduplecat dintre marxistofagi?... De când am observat,palpabil,cum Dumnezeu nu-şi părăseşte pe aleşii săi,am început şi noi, cei lipsiţi de orice bucurie pământească,să mai dăm pe la biserică...

Viziunea dlui Posteucă ne readuce'n minte un fapt aproape analog,petrecut în ţară prin 1938.Când "voievodul culturii",cum îi spunea poetul,s'a pus cu parul pe legionari,dl Posteucă,care probabil tocmai citise vreo carte despre samurai,a avut năstruşnica idee,nu se ştie de nu cumva tot în urma vreunei viziuni,a unui grup de legionari cari,spre a impresiona şi speria pe Carol,trebuia să-şi facă harakiri în curtea Palatului.Proiectul a eşuat însă şi atunci - şi tot din lipsă de exemplu: dl Posteucă a pierdut încă o ocazie de a "muri frumos", cum aşa de sugestiv se exprimă - desigur,nu pentru alţii...

Dar planul dumnezeesc nu poate să rămână baltă.Directorul "Drumului",însuşi, se arată "sigur că Dumnezeu,în marea lui dragoste,va străpunge şi alte inimi cu spada de aur a acestei sfinte viziuni".Credem şi noi: mai ales după decepţia ce-a avut-o cu dl Posteucă...

&& Scrie Dumitru Mazilu,în "Glasul"minciunii,c'ar fi existând,în ţară,"mutaţii în conştiinţa românească".Noi nu credem că două decenii de stăpânire haină să fi schimbat o conştiinţă: română şi creştină,făurită în două milenii de încercări."Mutaţii" nu credem că s'au produs nici măcar în "conştiinţa" duzinelor de satrapi din cap: dacă au fost capabili de grozăviile ce au făcut şi fac,înseamnă că s'au născut câini - şi câini au rămas!

&& Cu aceleaşi cinstite întortochieri,cu care cândva căta să justifice pugilatul cultural al partizanului,cată acum dl Papanace,în ale sale "Orientări",să explice prezenţa reseriştilor la serbările dlui Mihăilescu,unde intrarea... "a fost liberă pentru toată lumea".Ci întrebarea,care cerea răspuns cinstit şi clar, fără ieftine exerciţii de dialectică,e una singură: venit-au,reprezentanţii Legaţiei lui Ceauşescu,invitaţi? sau neinvitaţi?

Cât despre faimosul discurs al P.S.Teofil,e păcat că dl Papanace se face iarăşi matadorul unor neadevăruri,numai pentru a lovi în Sima,care e destul de vulnerabil pentru păcate strigătoare şi n'are nicio nevoie de mărunţişuri inventate: din păcate,discursul P.S.Sale la serbarea mihăilesciană,în care Drăgan apărea, alături de Maniu şi Codreanu,printre luceferii Neamului,l-au auzit toţi cei de faţă...

&& Există,pe lângă Universitatea din Freiburg,o societate culturală "Mihai Eminescu",cu şedinţe anuale în splendida poziţie de pe Schauinsland,la care participă şi invitaţi din România,ba chiar şi dela Legaţia roşie din Bonn,măcar că bietul Eminescu n'a avut absolut nimic comun nici cu ocupanţii ruşi,nici cu cei mai mult sau mai puţin autohtoni,însărcinaţi ai primilor la Bucureşti; ba tocmai dimpotrivă! Aşa fiind,e numai firesc să nu fie invitaţi şi cei câţiva români, ştiutori de carte,refugiaţi la Freiburg,- şi ceea ce aflăm,e mai mult aşa,"din vânt"(dar poate că dl Mihăilescu,în noile sale "circumstanţe",să fie ceva mai direct informat..).Astfel,la ultima adunare culturală,prin toamna trecută,ar fi participat vreo 14 profesori din ţară,în cap cu Rossetti şi Radu Vulpe.

Un student german,care a fost acolo,ne-a spus că s'a vorbit de o "eliberare", ce-ar fi avut loc acum vreo 17 veacuri.Făcând noi socoteala,am ajuns la anul 271: în adevăr,atunci au fost alungaţi capitaliştii romani ai lui Aurelian de către Goţii proletari,cari au liberat astfel Dacia; dar se vede că n'au luberat-o prea bine,căci o mână de ajutor,pentru perfecţionarea "liberării",au venit să dea apoi şi hunii,vandalii,avarii,maghiarii,pecinegii,tătarii: efortul "liberării" a durat vreo zece veacuri.Faptul trebuia comemorat,nu numai din cauza jubileului, dar şi pentru extraordinara sa asemănare cu ceea ce se petrece sub ochii noştri, când alţi barbari,tot dela răsărit,au venit să libereze pe români de tot ce aveau: de libertate,credinţă,tradiţii,pământ,etc,lăsându-le "doar ochii ca să plângă"- şi câţiva "culturali",proslăvitori ai genocidului...

&& "Glasul"minciunii anunţă,cu litere mari,"apariţia în Japonia a unui volum consacrat vieţii şi operei preşedintelui Nicolae Ceauşescu".Biografia romanţată a "macedonului" nostru dela Scorniceşti a apărut şi'n alte limbi.Cât de gelos trebue că e Mihai Viteazul!

DORURI ŞI NECAZURI

N.- Polonia: Şi pentrucă răvaşul meu îţi va sosi,cred,tocmai de sfintele sărbători ale Crăciunului,îţi urez din toată inima,ţie şi tuturor acelora cari au mai rămas pe metereze,multă sănătate,viaţă lungă şi mai ales puteri şi tărie sufletească,ca să puteţi duce şi mai departe lupta pentru desrobirea României din lanţurile Sataneil- Citesc în revista lui Hojbotă despre "splendida" primire făcută satrapului roşu în Canada.Din toată inima îl felicit pe Geza Matias,cu toate că Ungurii nu prea mi's dragi.Dar aista merită toate laudele.In schimb m'a scârbit ultima pagină,unde e vorba de fraţii Cârjă.De,vorba ceea: "au făcut-o... în scăldătoare"!

N.- Australia: Care a fost să se înscrie la "Comitet" s'a descurajat,că d-l Cârje ne-a cerut la toţi de aici să plătim câte 25 dolari taxa de membru,aşa că nici unu nu vrea să audă de această înscriere,25 dolari la noi sunt bani mulţi... In momentul de faţă slabă-i situaţia pe aici,sunt unii care s'au înclinat ca dr. Untaru,alţii tac aşa ca porcu în porumbişte.. Eu voi încerca să-mi scriu testamentul,fiindcă văd că mulţi se vând lui satana pentru un blid de linte.Eu nu mă mişc din poziţia în care sunt,poate să mă cântărească cu bani,nu pot să-mi vând neamul care e încătuşat de străini! şi a ajuns pe mâna păgânilor!

C.- Germania: Iţi trimit spre informare scrisoarea primită azi de acasă.A fost trimisă "par avion" şi i-au trebuit,din ţară până aici,aproape 5 săptămâni. A fost deschisă şi cenzurată de miliţia lui Ceauşescu.O scrisoare "par avion" de aici la sudul Africei durează nu mai mult de 4 zile.

In"Glasul patriei" din 20 Ianuarie e o foarte semnificativă statistică a născuţilor între anii 1965-1970.Din ea rezultă că legea care punea sub grave pedepse producerea de avorturi,din 1966,a avut efectul că în anul următor numărul născuţilor vii a crescut cu sută la sută; pe de altă parte e dovadă că între anii 1945-1966 au fost ucişi în ţară din neamul românesc peste 5 milioane de prunci. Din aceeaşi statistică rezultă că,începând cu anul 1969,din nou intră în funcţie fabricile de uciderea pruncilor,cum rezultă din numărul din ce în ce mai scăzut al născuţilor vii.Câte odată tovarăşii se demască ei înşişi... Britania a expulzat peste 100 de persoane ocupate cu spionajul,Franţa a declarat ca persona non grata un număr de "diplomaţi" sovietici,numai în Germania tovarăşii pot lucra deschis.. Peste cortină lipseşte orice libertate,aici se abuzează de prea multă libertate.Ce să mai zici,când aici se găsesc şi preoţi creştini,cari dau adăpost şi ajutor bandelor criminale!

G.- Statele Unite: Am văzut la televizor demonstraţia grupurilor etnice din Canada contra muscalului,pe premierul Trudeau de braţ cu Kosigin.Acum văd că şi Spania a luat legături cu România,nu mă aşteptam ca Franco să facă aşa ceva. Văd că America a vândut la Ruşi milioane de bushele de ovăz şi porumb cu 40-47 cents pe când fermeri Americani plătesc 91 până la 1,20 bushelu,poftim oare agitaţiile noastre nu sunt zadarnice? Primesc regulat Ţara şi Exilul din Madrit, scrie Sima despre Idialul Marelui Român,dar nu prinde,pe aici nimeni nu vor să o citească.Vă doresc sărbători fericite cu pace şi sănătate...

C.- Madagascar: Mă găsesc pe aici în calitate de expert al Naţiunilor Unite pentru "unele probleme referitoare la desvoltarea comerţului exterior".Misiune cam delicată,dat fiind că dominarea francezilor încă este "forte" în toate domeniile.. Populaţia e cumsecade şi se aseamănă(curios!) mai mult cu locuitorii Americei Latine(Bolivia,Perù,Equador,etc) decât cu cei din Africa neagră(poate fiind că o parte din ei,grupul "HOVA",este venit din Polinesia).In orice caz,îţi recomand această ţară pentru a o vizita cu prilejul voiajului împrejurul lumii,pe care-l plănueşti(deoarece revista rentează... nu?).

I.- Franţa: Văd în ultimul număr că te-ai procopsit.Nu cunosc pe originalul inventator al unei gazete impozabile(ar fi unica în lume!),n'am auzit de numele lui,dar hazul pe care mi l-a produs m'a făcut să mă interesez la un camarad al vostru.Işi amintea vag de el,zice c'ar fi fost cu voi la Rostock,şi că ar fi fost comisar la poliţie.Am impresia că ai tras cu tunul după vrăbii,ocupând o pagină cu el: păcat de hârtie! Şi susţii că asemenea om ar fi preşedinte la o societate culturală Moţa-Marin? Păi are vreo activitate pe acest tărâm(afară de denunţ, bine'nţeles)? Prietenul meu nu ştia nimic nici în această privinţă.Iată o misiune pe care Mircea Eliade ar fi acceptat-o cu multă sfială! Dar eu nu cred că există o asemenea societate,eu care mă cred bine informat.Căci s'ar fi publicat(doar nu e o ruşine!),şi ne-am fi legat şi noi speranţele de un nou avânt cultural al

exilului; că n'o fi şi asta o altă ficţiune,ca puzderia de asociaţii din Germania voastră,unde toţi vor să fie preşedinţi şi,ca să ajungă locurile,s'au "organizat" după criteriul punctelor cardinale...

P.- Franţa: Ziarele noastre,azi în epoca televiziunii şi a radio-ului,supravieţuesc numai datorită reclamelor(când nu sunt subvenţionate).Publicitatea reprezintă de pildă,la "Figaro",80% din intrări,iar gazeta locală are 19 pagini, din 22,pline de anunţuri şi sport.Situaţia trebue că e aceeaşi în Germania - şi în toată lumea.De aceea mândria mea a fost mare aflând că foaia noastră Vatra nu numai că trăieşte,dar se şi pricopseşte din... abonamente.Eu credeam că vitalitatea ei se datorează franchetei şi vigoarei opiniilor; a trebuit cavalereasca intervenţie a "camaradului" d-tale ca să mă lămurească.Cum s'o calific?...

B.- Statele Unite: Am plănuit să viu prin Europa,pentru câteva săptămâni.Tare aş vrea să'ntâlnesc toţi camarazii,căci nu ştiu dacă vom avea ocazie să ne'ntâlnim încă odată pe lumea aceasta! De exemplu,cu Ghiţă Stoia plănuisem la'ntâlnirea din 1972 o petrecere ca la noi în Viişoara,şi uite ce s'a ales! Eu am fost foarte mult legat de el.Mama lui era din Viişoara şi ne'ntâlneam des,când venea la bunică-sa,care era mama lui Popa Tiberiu... Eu vă mulţumesc foarte mult pentru "Vatra" şi daţi-mi voe să mai vin şi eu cu ceva.Aş fi putut fi mai generos, dacă nu aş fi băgat atâţia bani pentru scoaterea cărţii "Piteşti",care nu prea se vinde.La introducerea cărţii,prea ne-am dat la cei aleşi,precum şi la masoni. Bine ar fi fost să se rămână numai la textul cărţii; poate era foarte interesantă şi pentru ei,care au putere mare aici.

S.- Argentina: Din ce mi-a povestit Caba,care a fost la Vaslui,încă din prigoana din 1938 Sima defăima Văcăreştenii,şi în special pe Ilie Gârneaţă.Multe n'am ştiut noi,iar canalia şi-a făcut drum şi ne-a făcut mari stricăciuni.

H.- Canada: Controlând,văd că-mi lipseşte şi mie numărul cu "dosarul ruşinii", şi aşi dori să-mi complectez colecţia,pentru fecior ca moştenire.

C.- Australia: Unul din românii aflaţi pe aceste meleaguri mi-a împrumutat o copie a revistei Domniei Voastre.Am cetit-o din scoarţă'n scoarţă.Nu am găsit nimic care să justifice faimosul slogan simist "à la Vălimăreanu".Dimpotrivă am constatat că în mod obiectiv îl pui la punct pe ţiganul din Madrid.Mişelia tuciuriului pune răbdarea la grea încercare.După ce a conlucrat cu duşmanii NEAMULUI ROMÂNESC,plătit fiind,la asasinarea atâtora dintre noi,acum încearcă uciderea morală a tot ceea ce a mai rămas,precum şi remorcarea Mişcării la interesele stăpânilor lui din umbră.Pretinzând că el ar fi inaugurat perioada de maturitate a Mişcării naţionaliste din România,ex-ul sare peste casă.E o încercare destul de avortivă de a se situa pe culmi.Nu înţeleg deloc curajul lui de-a se avânta.El ştie destul de bine că nu aparţine înălţimilor nici de gândire,nici de ţinută, ci noroiului în care se târăşte.Nu mă surprinde.Aventura lui de-a poza pe culme, chiar dacă puterile nu-l vor ajuta vreodată,este,sigur,ordonată şi plătită bine. Altfel nu s'ar fi răscăcărat în felul în care a făcut-o în "Ţara şi Exilul".In ce priveşte pe acei cari fac front comun cu el,sunt caşi el: subagenţii unei acţiuni antiromâneşti.Primeşte,rogu-te,bineţă din parte-mi.

F.- Statele Unite: Din suflet Vă doresc ca Dumnezeu să Vă dea sănătate să ţineţi flacăra Românismului şi pentru mai departe aprinsă şi să demonstraţi acelor ce se bat cu pumnul în piept că sunt democraţi,ce înseamnă aceea "DEMOCRAŢIE". Iar Dumnezeu,bun şi mare,să ne dea Ţara liberă cât de curând.

N.- Elveţia: Cu mulţumiri pentru "Vatra",felicitându-Vă de energia,lupta patriotică,munca aprigă în condiţii grele.

I.- Israel: Am plâns la "Zidul Lamentaţiilor",la un loc cu evreii veniţi din toate colţurile lumii,fiecare în graiul lui şi după durerea lui: ei,distrugerea Templului şi împrăştierea neamului lor în cele patru vânturi,eu robirea Neamului meu şi a Ţării mele de cei mai nemernici fraţi ai mei.Trăiască România!

C.- Italia: "Vatra",reprezentanta D-tale mi-a sosit de mult şi m'am bucurat de tot ce mi-a putut spune.Am înţeles că eşti mereu la datorie şi că anii nu te-au slăbit deloc.Acuma eu zic: Mulţămesc şi să dea Dumnezeu ca anul 1972 să fie bun şi darnic."Când norocul schimbă pasul,n'aduce anul ce aduce ceasul".

M.- Franţa: Văd în "L'Aurore" că Sima a murit.Eu nu cred.Oricum,Dumnezeu să-l ierte! Că mare om fost-a dânsul,şi mai şi mai mari prostii făcut-a!

TEMPORA MUTANTUR

Afară de unele excepţii,tineretul de felul lui nu gândeşte prea mult.Şi el gândeşte şi mai puţin,după ce la un moment dat crede că şi-a găsit făgaşul,când a intrat în turmă.Ajuns aci,îşi pune mintea'n cui.Mândru că "şi-a înţeles chemarea",că a recunoscut "adevărul" şi bucuros că a terminat de gândit,îl vei găsi mereu în primele rânduri întrecându-se în manifestări "anti-pân'acum" şi gata de jertfă pentru - pentru turmă...

Şi cum e cu gânditorii politici înnăscuţi? Aceştia au toţi dreptate.Unul ieri,altul azi; celălalt,mâine.Sunt şi cazuri când doi din ei,ori poate câte trei, au în acelaşi timp dreptate.Dar astfel de anomalii nu durează mult.Fac război şi iarăşi are numai unul dreptate.Cel puţin aşa a fost până la apariţia armelor nucleare.

Aşa stând lucrurile,tineretul în marea lui majoritate a fost şi rămâne o turmă? Asta ar fi prea superficial,ar fi nedrept şi periculos.Admiţând că toată lumea vrea progres şi că progresul este anti-pân'acum,tineretul anti-pân'acum, chiar "în turmă",este progresist.Dar eu afirm că tineretul poartă'n sine dela început o perlă a maibinelui,numai că nu toţi au darul de a contura acest maibine,şi de aceea îşi caută fiecare câte un gânditor.Ce găseşte,e chestie de noroc... Tineretului de azi îi stă la dispoziţie o colecţie bogată de gânditori.. In Germania de exemplu,cele două extreme radicale,plus trei partide politice tradiţionale,fiecare cu extremele lor de dreapta şi de stânga,dau deja neamţului unsprezece căi spre maibine.Dar mai este şi opoziţia extraparlamentară,şi aci găseşte fiecare ce-i cere inima: opium,sex grupat,comune,pornografie şi antiautoritarism,care începe deja de pe băncile şcoalei.Iată ce"gânduri alese" publică un "SCHULERZEITUNG": "...dacă suntem forţaţi a trăi într'un rahat de stat ca ăsta,cerem măcar dreptul de a arunca hârtiile pe unde vrem în curtea şcoalei,nu sunt alţii plătiţi pentru a le ridica?"

Tineretul României între cele două războaie mondiale avea numai două alternative: situaţia geografică a ţării favoriza comunismul,istoria -şi ea tânără- implora tineretul să-şi apere naţia deabia'ntregită.Tineretul generaţiei mele a ales naţionalismul.Dar naţionalismul nostru era de alt soi.Un naţionalism care a aderat la axa Roma-Berlin,dar care a stat încarcerat la Buchenwald şi Dachau. Un naţionalism care ar fi dus deasemenea un război contra comunismului,dar nu contra ruşilor ca popor.Un naţionalism în legitimă apărare,forţat de împrejurări. Dar naţionalism.Antisemit şi cu principiul conducerii unice.Cine nu cunoaşte,găseşte în "Pentru legionari" de Corneliu Zelea Codreanu cauzele,în "Dacoromanismo" de Ion Ţolescu sferele naţionalismului nostru.Eu mi-am propus aici numai o contemplare.In fruntea generaţiei mele naţionaliste aveam un Făt-Frumos.Eu l-aş numi Făt-Frumos din Lacrimă,căci curat ca lacrima i-a fost gândul,caldă şi mângâetoare ca o lacrimă îi era inima,lacrimi din ochii lui erau centuriile care s'au stins din viaţă odată cu el,în lacrimi a fost scăldată ţara după înfrângerea vrerii lui.Şi ce a mai pătimit acest Făt-Frumos al generaţiei mele pentru acea vrere a lui!... Ce vroia,a spus de două ori în parlamentul ţării.Nu erau multe,dar mult,şi pentru acel parlament prea mult.Cerea pedeapsa cu moartea pentru manipulatorii fraudoloşi ai banului public.Invita pe deputaţi,zicându-le pe nume,să nu mai facă datorii cu milioanele la Jidani,amanetându-şi astfel conştiinţa,şi mai ales ruga cu durere guvernul,să interzică prin lege veneticilor cumpărarea de munţi împăduruţi ai ţării cu ţărani cu tot.Şi el era şi trăia aşa cum cerea.Pe noi ne învăţa să mergem totdeauna pe drumul onoarei: "Decât să învingi printr'o mişelie,mai bine să cazi luptând pe drumul onoarei".Odată şi-a pus viaţa'n pericol,împotrivindu-se deschiderii cursurilor universitare fără slujbă religioasă. De multe ori ne aduna de prin toate colţurile ţării,şi începeam să facem cărămizi şi să clădim case pentru nevoiaşi ori biserici pentru Dumnezeu,căci şi El era sărac şi pe alocurea ameninţat.Şi grije mare aveam,ca nu cumva drapelul ţării şi al Coroanei să fie schimbat cu cel roşu al bolşevicilor,cu care eram hotar.

Dar pentru aceste vreri şi pentru aceste fapte regele Carol al II-lea trimetea jandarmii după noi şi aceştia ne băteau şi ne târau prin noroi,că "ce'nseamnă asta,să munceşti fără plată,s'ajuţi pe săraci,ba să le construeşti şi diguri pentru a-i feri de revărsări de ape;;;".Şi noi nu ziceam nimic.Plecam şi încercam în altă parte cu vreo grădină de zarzavat ori cu cooperative de consum,ca să nu lăsăm tot comerţul în mâna Jidanilor.Dar iar venea potera şi iar ne loveau şi ne torturau şi ni se făceau procese de "înaltă trădare"...Şi despuiaţi de toate drepturile şi de toate mijloacele ne rămâneau doar cântecele,ca odinioară strămoşilor

noştri.Dar cântecele noastre spuneau mai mult decât orice discurs şi erau înfricoşetor de frumoase! Cântece de luptă care conving,şi fac să clocotească sângele în piept,şi te pun în transă.O transă din care nu mai ieşi,că nu mai vrei şi nu mai poţi.Şi cânţi,şi crezi,şi urăşti pe cel care nu crede,şi împuşti pe cel ce a crezut şi nu mai crede(dar trădează): urmări specifice ideologiilor dogmatice şi fanatismului de tot felul; în numele crucii - dela Inchiziţie,Noaptea Sfântului Bartolomeu,dealungul războiului de 30 de ani şi până la nebuniile Nordirlandezilor de azi - în numele neamului,alibiu naţionalist - în numele "umanităţii", dela Lenin şi Stalin cetire şi înfăptuire.

Dar în numele cui a fost torturată prin închisori cu zecile de mii generaţia mea? In numele cui au fost omorâţi cel puţin 2000 de tineri dintre cei mai buni ai generaţiei mele? Convingerea mea de azi este că totul ni se trage dela prietenii noştri de ideologie.O consecinţă a crimelor săvârşite de Naţional-socialismul hitlerist.Fapte de neconceput în mintea şi sufletul fruntaşilor generaţiei mele,dar de care providenţa ne legase cu trup şi suflet din legitimă apărare, forţaţi de împrejurări.Departe de mine intenţia de a uşura vina şi păcatele politicienilor,cari au făcut jocul regelui criminal şi al metresei sale - fiică de rabin,- dar este de mirare dacă pe aceşti politicieni îi apuca groaza când azi auzeau de fărădelegile naţionalismului german şi mâine aflau,din gura celor mai competenţi,că la 24 de ore dela biruinţa noastră România va fi alături de Axă?

Rămâi în veci în legendele neamului românesc tu,Făt-Frumos al generaţiei mele,şi voi suflete de crin,care l-aţi urmat în cuget,în faptă şi în mormânt! Rămâneţi în legende! In istorie nu va fi loc pentru măreţia caracterelor voastre, căci istoricii vor fi încă multă vreme prea ocupaţi în a demonstra că naţionalismul este o idee meschină,egoistă şi permanent periculoasă.Zadarnic deci,şi de neînţeles a fost tot sbuciumul sufletesc al generaţiei mele!

- Şcolile nu se mai deschid cu slujbă religioasă nici în democraţiile apusene - şi cine ştie ce va deveni biserica în 20-30 de ani! Deja tragerea clopotelor a devenit o contravenţie,şi mulţi preoţi fac concesii,pentru a evita un proces de "tulburare a liniştei publice"...

- Legea onoarei <u>în politică</u> a dus la moarte.Legea scopului care îndreptăţeşte orice mijloace a trăit,a învins şi a consolidat un imperiu,care ţine'n şah lumea'ntreagă...

- Cea mai puternică armă nu mai este "propria noastră cenuşe",ci bomba atomică,iar eroismul şi jertfa pentru neam este azi o temă de cabaret...

- Curentul naţionalist de scurtă durată,declanşând războiul după principiul adevărului în timp al gânditorilor politici,s'a încărcat doar cu păcatul de a fi deschis porţile comunismului,care era bine localizat în Rusia,şi de a-i fi dat paşaport internaţional nelimitat...

Şi ce libertăţi îşi iau de atunci încoace aceşti gropari ai libertăţii! Şi cum dă'napoi pas cu pas lumea liberă! Şi cum îşi schimbă vocabularul! Zona rusească în Germania se cheamă acum DDR,şi doctrina lui Hallstein e moartă.Filme şi cărţi anticomuniste nu se mai rentează de mult.Informaţiile în presă şi televiziune sunt pline de schingiuiri în America de Sud şi în Grecia,dar "grădina supliciilor a lui Bacu nu găseşte interes la nicio editură de seamă.Bietul Ciang-Kai-Şek începe a fi negat de toate ţările,în favoarea lui Mao-Ţe-Tung,cu care s'au tocmit pe ascunselea însăşi Statele Unite.In universităţi,"celulele roşii" cer şi obţin cursuri de educaţie marxistă şi leninistă,şi fonduri pentru cercetări în această direcţie... "Tempora mutantur et nos mutamur in iis".

Imi vine acum să întreb pe unii iubitori de ţară de prin exil,ce'nseamnă slăbiciunea nostalgică a celor ce-şi vizitează rudele şi potecile copilăriei în ţara siluită,faţă de aceste capitulări "au sommet"? Comunismul trebueşte combătut zi de zi,dar nu legaţi la ochi şi tăgăduind realitatea,şi nici în naiva speranţă că i-am putea astfel scoate din ghiară vreo victimă.Dar în speranţa că odată se va prăbuşi el în sineşi,ori că va suferi o transformare mai acceptabilă à la Dubcec,să păstrăm cu hotărîre ce a mai rămas.Ne mai alergând după ruşi,cerându-le mereu iertare.Ne mai făcându-le zilnic reclamă pe toate căile tehnice şi culturale.Dând dreptate socială popoarelor sudamericane,înainte de a şi-o lua ele cu forţa.Păstrând democrată democraţia,forma de stat cu cele mai mici neajunsuri.

Barbu Slătineanu

- <u>Tribuna liberă</u> -

** In "Intoarcerea din Infern",dl Ion Cârjă confirmă,la pagina 50,ceea ce toată lumea ştia; că în crunţii ani de înscăunare a oamenilor Moscovei,când toată suflarea românească era încleştată într'o desnădăjduită rezistenţă,excepţie făceau numai oamenii lui Sima,proveniţi dintr'o Mişcare al cărei hotărît anticomunism devenise crez de generaţie.Dl Cârjă arată astfel cum,la 5 Decembrie 1945, Nicolae Petraşcu,delegatul lui Sima pentru conducerea Mişcării în ţară,încheia cu Teohari Georgescu un pact,prin care comuniştii se angajau să elibereze pe legionari din închisori şi să lase'n pace pe ceilalţi,iar conducerea legionară dădea asigurări "că nici un membru al ei nu va mai desfăşura vreo activitate contra regimului,că se vor abţine dela sprijinirea altor elemente care activează în subversivitate împotriva regimului care se instalase,şi că vor deveni cetăţeni leali".Inţelegerea a durat câţiva ani,cât a fost necesar ca regimul Moscovei să se întărească; în Mai 1948,Petraşcu şi toţi ai săi erau arestaţi: exact pe acea vreme,când în ţară ţipa fiu din maică şi mii de legionari muşcau ţărâna, Sima,beat de giugiuleli,îşi făcea de cap prin Paris cu nevestele osmarazilor, spurcându-le căminurile.

Dar,încet-încet,oamenii au început să se dumirească.Ajunşi,după ani de suferinţe,în teribila "cazincă" dela Jilava,legionarii închişi cu Petraşcu "au început să atenteze cu multă şi insistentă persuasiune asupra acestui om,acuzându-l că pentru toate aceste suplicii care le este dat să le suporte,numai el este de vină şi,dacă mai are onoare,ar trebui să-şi asume întreaga răspundere.Se pare că această atitudine se mai făcea auzită şi din alte celule... Odată sau de două ori Nicolae Petraşcu a fost luat din cazincă şi a lipsit mai multe luni.Când s'a întors,prima oară,se spune că ar fi cerut să fie introdus tot în celula de unde fusese luat.Se pare că în celelalte celule erau câţiva mai porniţi împotriva lui".

De fapt,vina lui Pătraşcu era aceea de a nu fi fost în stare să "rumege" nesăbuinţa ordinelor unui "comandant" paranoic,iar "disciplina" aceasta,în adevăr "oarbă",l-a pus în monstruoasa situaţie de a încrucişa braţele legionarilor în cel mai dramatic moment naţional,când era vorba de viaţa sau de moartea Neamului. Vinovatul ăl mare era în altă parte,la adăpost(şi ce adăpost!); dar sfânta mânie a bieţilor legionari,scuturaţi de umilinţă,oftică şi foame,ajunşi adevărate umbre,n'avea cum să-l ajungă până în fustele sub care "rezista" şi el,"comandantul" lor,Horia Sima...

* Citind în "Glasul"minciunii că "la începutul lunii noembrie.. viaţa noastră politică a fost dominată de un mare eveniment",am crezut,la început,că guvernul s'o fi decis,în fine,să arunce pe piaţă măcar niscai vagoane de cartofi.Da'de unde? "Evenimentul" era lansarea "programului pentru înbunătăţirea activităţii... ideologice,pe baza principiilor eticii şi echităţii".Care etică,şi echitate,în "morala socialistă" permit ca populaţia să crăpe de foame,în timp ce servii ocupantului au magazine speciale,în care găseşti şi "lapte de pasăre" dacă vrei!

* Părintele D.Popa,ajutat de corul dirijat de d-na Tatiana Miron,a oficiat Duminică 16 Ianuarie,la Freiburg,un parastas pentru Moţa-Marin,dela a căror jertfă s'au scurs 35 de ani.In acea zi se aflau în localitate şi căpeteniile UARG-ului (Emilian,Acrivu,Mihăilescu,etc.),dar,prea aglomeraţi în conciliabule pentru salvarea ţării,n'au dat pe la biserică.Să nu se creadă,însă,că au uitat de marele eveniment.Găzduiţi în localul ţinut de dl Orendovici,cu lăutari,chelneri şi bucătari tocmiţi de camarad dintre "robii lui Ceauşescu"(cum ar scrie,pe drept, "Stindardul"),ei au putut la un pahar,cu mititei şi sărmăluţe "ca la mama acasă", să-şi potrivească mai bine patrioticele combinaţii.

Dar ce-are a face asta cu Moţa şi Marin? veţi zice dumneavoastră.Păi are! Pentru că arendaşul localului,camaradul care lucrează cu muncitori exploataţi de Ceauşescu,anticomunistul denunţător al unei publicaţii anticomuniste,mai e şi preşedintele unei fantomatice "asociaţii culturale... Moţa-Marin"(care nici până azi n'a avut curaj să se înfăţişeze publicului: o fi ştiind ea de ce...

* Cardinalul Mindszenty a anunţat că-şi va publica în curând Memoriile: "E datoria mea de creştin să spun adevărul.In cursul procesului meu,înainte de a depune,fusesem pregătit timp de mai multe zile din punct de vedere psihologic de către 'medici' şi nu mai aveam câtuşi de puţin controlul meu însumi".Acum se înţelege mai bine de ce a preferat să se mute la Viena,ca să poată scrie în toată liniştea...

* Statele Unite contribuie cu 38% din cheltuielile ONU-lui,şi au un singur vot; Rusia contribuie - când contribuie! - cu 17%,şi are 3 voturi,adică pentru Rusia propriu zisă,dar şi pentru Bielorusia şi Ucraina,care nici pe hârtie nu's state independente!

&& Un număr din "Orientări", datat Septembrie 1969, ne parvine abia acum. E dedicat unor convorbiri dintre comandamentul legionar și niște funcționari germani, prin 1942/43, în lagărul din Fichtenhain(Papanace scrie Fichtenheim). Pentru editorul publicației, Horia Sima e când "comandantul", când comandantul Mișcării, Comandantul, Sima, sau Fostul comandant Sima: așa, fără niciun criteriu.

Din convorbiri, rezultă multă slugărnicie față de Nemți. Astfel, în expozeul său, Stoicănescu spune că "noi legionarii nu am putea rămâne nici măcar aparent într'o atitudine de opoziție sterilă față de mareșal, aceasta nu atât de dragul mareșalului, cât pentru interesele țării și pentrucă o opoziție față de angajamentele mareșalului ar părea, indirect, o opoziție a Legiunii față de interesele Germaniei pentru realizarea Europei noi". Și citează, printre măsurile luate pentru ameliorarea relațiilor cu Antonescu, "punerea la dispoziția Ministerului de Externe german, de către Comandantul Mișcării Legionare, a conducerii efective în caz de repunere a Mișcării în drepturile ei"! Iar Horia Sima declară lui Rademacher (consilier de Legație): "Eu rămân cu Mișcarea la dispoziția Dvs"!

Când Rademacher se adresează lui Sima cu foarte importanta întrebare, care arată că Nemții erau mult mai bine informați decât mulți dintre legionari: "Știți că unii vă atribuie intenția de a fi pregătit condițiile pentru asasinarea lui Codreanu?", Papanace sare imediat în ajutorul comandantului său: "Dvs cunoașteți tehnica de calomniere a jidanilor", răspunde el, neîntrebat. Tot în ajutor caută să-i sară, când încearcă să atenueze vina fugii lui Sima în Italia: "El s'a retras pentru normalizarea acestor raporturi(dintre Mișcare, Germania și mareșal). In ce privește modul în care s'a retras, desigur, este o greșală și politică și morală, aspectul moral atenuându-se în parte prin întoarcerea lui"; dar generalul Müller îl pune tăios la punct: "Dvs vă găsiți în greșală; îmi permit să rectific: Horia Sima nu s'a întors... ci a fost adus".

Stoicănescu afirmă, la un moment dat, că, pentru a dejuca interesele "lumii vechi", Legiunea "a oprit lupta dela 21 Ianuarie 1941, deși avea poziție superioară". Adevărul, însă, îl arată delicat, dar precis, Rademacher: "Germania apreciază faptul că Dvs ați încetat lupta în Ianuarie, când, din considerente tactice militare, Germania, împotriva inimii, a trebuit să-l sprijine pe Antonescu"...

Greutatea pe care Nemții o atribuie membrilor din comandament se vede și din răspunsurile date la diferitele lor expuneri: "La asta ar fi trebuit să vă gândiți înainte de Ianuarie 1941"; sau/"Dacă mi-ați fi spus aceste lucruri acum trei luni!"; etc. De tot cinismul e o pretinsă preocupare a lui Sima, omul care nu s'a dat în lături dela nimic până n'a văzut în pământ toată elita legionară: "Faptul care ne îngrijorează -spune el lui Rademacher- e planul iudeo-masoneriei ca în perioada critică a războiului să ațâțe pe mareșalul Antonescu la exterminarea legionarilor - pentru ca, la sfârșitul războiului(adaogă el, servil), Germania să nu aibă la dispoziție alți oameni cu cari să lucreze decât tot elementele lumii vechi". Și doară faimoasa lui fugă în Italia n'avusese alt rost decât să se scape și de cele câteva elemente ce mai rămăseseră nemasacrate de Călinescu și de Carol și care, dacă el nu era prins, ar fi fost împușcate sau predate lui Antonescu...

&& După "Glasul"minciunii, în Resereaua lui Ceaușescu "omul reprezintă valoarea supremă": acel om căruia nu i se acordă demnitatea unui pașaport; care n'are aspirină, lame ca lumea, nici măcar dovleac pe săturate. Niște medicamente trimise unui bolnav prin luna Iulie, n'au ajuns nici astăzi; altele, francate recomandat-expres - asigurat - par avion, au ajuns după trei săptămâni! O scrisoare trimisă de acolo cu aceleași măsuri de precauție, a făcut până la Paris 17 zile: mai repede sosea dacă venea cu autostopul...

&& La Tokio, și-a făcut apariția sergentul Shoichi Yokoi, de 56 ani, dintre cari 28 i-a petrecut în jungla din Guam, refuzând să admită înfrângerea patriei sale. Primit în triumf, ca încarnând spiritul de rezistență japonez, el a declarat că-i e rușine că se întoarce acasă ca învins.

&& Socotim data de 22 Ianuarie 1972 ca foarte importantă pentru viitorul continentului nostru: e ziua când "mica Europă" a crescut cu încă patru țări(Anglia, Irlanda, Norvegia și Danemarca), ajungând la 256.495.000 locuitori, pe o suprafață de 1.848.000 chilometri patrați. Europa"celor Zece" va fi prima putere comercială din lume: 202,3 miliarde dolari, față de Statele Unite cu 73,4 miliarde. Dar pe noi, ca români, ne interesează mai mult implicațiile politice ale acestei crescute forțe; ura Rusiei față de ea e garanție sigură că pășește bine...

&& La primul număr al importantei reviste "La Destra", ieșită în Decembrie, găsim, printre colaboratori, și două nume românești: pe Horia Roman și pe Vintilă Horia.

&& In numărul pe Iulie-Septembrie din "Drum",dl Posteucă vorbeşte de "splendoarea de caracter şi faptă a pedepsitorilor politici,din generaţia noastră,care şi-au dăruit vieţile pentru a curma un rău,pentru a strivi tiranii şi nedreptăţi strigătoare la cer,pentru a smulge din rădăcini trădarea".E vorba de "Nicadori, Decemviri şi Răzbunători".

In ce priveşte ultimii,am avea o rezervă,care de fapt nu-i priveşte chiar personal.Noi nu credem c'au făcut bine ce-au făcut.Căci nu "răzbuni" uciderea cuiva,punând în pericol sigur şi viaţa alor săi.Şi în niciun caz nu te "răzbuni" pe cineva,ucigându-i sluga.Uciderea lui Codreanu a fost ordonată de Palat.Cine a crezut de bine să-l răzbune,trebuia să ucidă pe rege,nu valetul: izvorul răului era în acel creer deranjat.Altfel,căzut valetul,în corupţia politică din Ţara Românească se găsea oricând alt valet,care să facă noi crime.Este exact ce s'a întâmplat: căzut Călinescu,a venit îndată Argeşanu,care într'o singură noapte a ucis tot ce-a putut ucide,decapitând Mişcarea.Răul deci n'a fost "curmat",ci dilatat.Cui a folosit aceasta? Tuturor forţelor stângiste,ce şi-au văzut calea liberă pentru săparea mai departe a temeliilor Neamului.Şi a mai folosit lui Horia Sima,un obscur comandant de provincie,care şi-a văzut calea liberă spre şefie.Iată de ce "răzbunătorii" n'au făcut bine ce-au făcut.Căci nu poate fi socotit de bun un gest care provoacă măcelărirea a tot ce mai rămăsese valabil după strangularea Căpitanului.

Condamnăm noi,prin asta,pe "răzbunători"? Fiind toţi sănătoşi la cap,ar părea uimitor că n'au putut să bănuiască grozavele urmări ale provocării unui despot,care avea în ţarc toată elita legionară.De aceea se vede că au avut vreo certitudine,insuflată de cine avea interes,recte de Sima,că pedepsirea lui Sălinescu avea să fie semnalul ridicării Ţării.Asta ar explica şi de ce,executând pe "Chiorul",au mers la radio să anunţe un fapt - care în niciun caz n'avea cum rămânea secret.Lui Sima însă nu-i ardea de nicio "răzbunare" adevărată; el voia pur şi simplu,prin dispariţia unor oameni de talia lui Clime,a lui Alecu Cantacuzino, Belgea,Polihroniade,Gârcineanu şi alte câteva sute de prima linie,să-şi libereze calea spre vârf.Altfel,vinovatul cel mare,Carol,se afla după război la Lisabona, singur şi fără nicio pază; dar Sima,care pe-atunci mai avea încă destule elemente de execuţie,n'avea de ce să se mai "răzbune": scopul şi-l ajunsese! Şi dacă multă lume "legionară" a preferat,din comoditate,sau dintr'o "disciplină" criminal înţeleasă,să ignoreze aceste uluitoare realităţi,a venit faimosul "dos de femeie", mai potrivit inteligenţei medii,să rezolve totul,obligând chiar pe cei mai idioţi să deschidă ochii.Sima s'a "ridicat" prin crime şi s'a prăbuşit prin miasme. De aceea presa adversă nici nu-l atacă,ba continuă a-l chema "şeful Mişcării Legionare": e omul care convine "lumii vechi",omul cu care se poate sta de vorbă, complect la antipodul unui Moţa sau al unui Codreanu.

&& Dl Petre Ghiaţă ne destăinuie,în "Glasul patriei",cum s'a născut"Smaranda": în vara anului 1920,aflându-se,seara,"în jurul unei mese de pe Terasa Oteteleşanu" mai mulţi intelectuali(scriitori,artişti,cântăreţi,etc),s'a ivit poetul Stan Palanka,care le-a citit versurile de proslăvire a "fetei lui badea Pădure"; tenorul-compozitor Mihăilescu-Toscani,care era de faţă,le-a luat şi,după o jumătate de oră instruia deja orhestra lui Moţoi pentru acompaniamentul melodiei abia ieşite din cuptor.Entuziasmul a fost mare,publicul,chiar şi cel de pe stradă,a cântat de patru ori romanţa: "aşa a venit pe lume cântecul Smarandei".

"Smaranda" a avut noroc.De se năştea ceva mai târziu,în epoca,să zicem,"progresistă",i-ar fi fost greu să găsească atâţia cărturari adunaţi la un local de lux: oamenii s'ar fi codit,ca să nu fie întrebaţi de unde au banii de şpriţ.Pe urmă,ca să fie frumoasă i-ar fi trebuit aprobarea partidului.Şi de unde ar fi putut ea şti că cei ce-o cheamă afară sunt flăcăii din sat şi nu... miliţia?

Greu ar fi fost şi de compozitor,care n'ar mai fi putut alcătui spontan melodia,ci ar fi trebuit să aştepte permisul "genialului" din capul "guvernului", demonstrând că e pe "noua linie culturală" a savantului din Scorniceşti...

&& Cheltuelile de hrană pe o săptămână,pentru o familie de 4 persoane,cer 7 ore de lucru la New York, 13 la Londra, 21 la München, 32 la Paris, 56 la Varşovia.Păcat că "Rivarol",de unde luăm aceste date,nu ne informează şi despre România,sau Rusia,ţări şi mai "progresiste" decât Polonia...

&& Un oarecare Trăistaru,scrib la "Glasul"minciunii,- auzind trompeta silniciei dela 23 August afirmă că sunetul ei i se părea ca "venind dela Posada şi Rovine,dela Valea Albă şi Dealul Roşcanilor,dela Călugăreni şi Mărăşeşti": toate localităţi în care Românii au făcut tot ce le-a stat în putinţă ca să devină robi...

SEMNALĂRI

* RADU ENESCU,Leagănul gândirii,Roma,1971.- E primul volum,apărut în colecţia "Revistei scriitorilor români",care se tot îmbogăţeşte,dintr'o "Istorie analitică a gândirii greceşti",plănuită şi realizată de domnul Radu Enescu.Profesorul dela Madrid,"pornind dela credinţa că filozofia e o minunată îmbinare de imaginaţie şi cugetare,poezie şi ştiinţă",cum spune într'un scurt "cuvânt" introductiv,reuşeşte"să descrie evoluţia gândirii vechi,nu sub forma aridă a manualelor universitare,ci povestind-o aşa cum s'a ţesut ea,din sentiment şi raţiune, inspiraţie poetică şi ingeniozitate ştiinţifică".E un fel original de a face din problema cunoaşterii un "basm liric",alternând expunerea riguroasă de idei cu versuri şi cu anecdote: versuri şi anecdote care servesc,însă,de minune înţelegerii şi concretizării celor mai grele chestiuni metafizice.E o carte care se citeşte cu plăcere şi care,în acelaşi timp,învaţă.Nu e deloc puţin lucru...

* EUGENIO COSERIU,Teoria del linguaggio e linguistica generale,Bari,1971.- In cunoscuta "Biblioteca di cultura moderna" a editorului lui Croce,Laterza,în care cred că a mai apărut o singură carte a unui român,"Istoria literaturii române contemporane" a dlui Bazil Munteanu,se publică,în traducere italiană,câteva dintre cele mai importante studii,cu care Eugeniu Coşeriu,român din Basarabia, şi apoi peregrin însetat de ştiinţă prin Italia şi America de sud,acum profesor "plin" la Universitatea din Tübingen,şi-a câştigat un nume în lingvistica modernă.O parte din cele "şapte studii" apăruseră în limba spaniolă,la Madrid,în 1962, şi avuseseră îndată mare ecou: Coşeriu aduce inovaţii substanţiale în epistemologia limbajului,unde a introdus criterii şi propus interpretări personale,completându-l pe Saussure.Teoria structurală a semnificaţiei rămâne legată de numele acestui savant român,care a ştiut să altoiască pe trunchiul tradiţional al lingvisticei rodul filozofiei moderne,idealiste în special.

* MIRCEA ELIADE,Noaptea de Sânziene,Paris,1971.- E volumul II,apărut în condiţii tehnice excepţionale,ca şi primul de altfel,datorită trudei,sacrificiului şi gustului dlui Ioan Cuşa,a celui mai frumos (poate) din romanele lui Mircea Eliade.Deşi traducerea franceză "La forêt interdite",apărută în 1955 la Gallimard, era perfectă,abia acum,citind cartea în forma originală,românească,ne dăm bine seama de valoarea ei,nu numai artistică,dar şi de document şi mărturie a unei epoci.Surprinde foarte plăcut prospeţimea limbii.Dar nu trebuie să uităm că romanul a fost scris între 1949 şi 1954,când toţi purtam în desaga pribegiei aroma limbii de acasă(pe care,între timp,după atâta amar de vreme,unii dintre noi am mai pierdut-o,şi ni se întâmplă s'o regăsim rar,ca în această superbă operă).

* CARLO MARX,I Russi in Romania,Padova,1972.- "Însemnările despre Români" ale lui Marx,publicate în România de prof.Andrei Oţetea şi dispărute aproape imediat de pe piaţă,retipărite după aceea la Madrid,cu un amplu comentariu,de domnul Pamfil Şeicaru,au fost traduse în italieneşte şi publicate de o mică editură,din iniţiativa unui "chinez",domnul Luciano Troisio,cu câteva litografii originale,de Walter Piacesi.Ideia e bună,fiindcă Marx vorbeşte de ruşi cum trebuie(în legătură cu aceasta,ne permitem să semnalăm,în paranteză,publicarea la Milano,sub îngrijirea subscrisului,care,pe lângă că a tradus în italiană,a semnat şi o amplă introducere despre raporturile dintre ruşi şi marxism,a articolelor lui Marx din "New York Tribune",dintre 1853 şi 1856),iar românii apar într'o lumină favorabilă,ca eterne victime ale imperialismului muscălesc.Cum e vorba de o treabă de folos,chiar dacă îngrijitorul volumului susţine,în prefaţă,că apărătorii micilor naţiuni sunt astăzi chinejii lui Mao -cum s'a văzut în Tibet!-, bănuim că în publicaţia dela Padova nu are niciun amestec ambasada reseristă din Italia...

Adrian Popa

&& Scrie Nedic Lemnaru,în"Glasul patriei",că "la Mărăşeşti,cea mai puternică armată a Europei de atunci s'a recunoscut înfrântă,aşa cum s'au recunoscut înfrânte,cu veacuri în urmă,la Posada,la Podul Inalt,la Călugăreni,la Griviţa,la Smârdan,armatele altor imperii la fel de puternice.Niciodată n'am biruit numeric ci,totdeauna,prin ascuţimea minţii,prin forţa morală care zdrobeşte orice număr, oricât de mare ar fi".Aşa că,nici azi,să nu ne înspăimânte puhoiul rusesc...

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu -78 Freiburg - Erbprinzenstr.17 -Germania.Contribuţiile,pe acelaş nume,la Dresdner Bank, Konto 4173612; sau,în Italia,pe acelaş nume,la Conto Corrente Postale 1/44336 - ROMA.-